



## הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 11

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : ו' בתשרי תשפ"ה (8.10.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 10:05

שעות סיום הוועדה : 11:29

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.



גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב חברים, בוקר טוב לכולם. שנה טובה לכולם. אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 8, התאריך ו' תשרי תשפ"ה, שנה טובה לכולנו, גמר חתימה טובה, זה סדר היום בבקשה. לפני שאנחנו מציגים את החברים, אז יש לנו שני חברים חדשים, חדשים ישנים, איציק שוויקי, ממועצת העיר, ברכות לשניכם, מועצת העיר מינתה אותם במועצה האחרונה, כחברים בעלי דעה מיעוצת לפי התוספת הרביעית, אז הראשון זה איציק שוויקי, מנהל סניף ירושלים לשעבר של המועצה לשימור אתרים, השנייה יקירת ירושלים הגברת ציפי רון, אני מניח שאין צורך להציג אותם ואת הפועלים שלהם, אז עכשיו ככה אנחנו מתחילים את הישיבת וועדה, נוכחים איתנו, מנהלת המחלקה,

שרון דינור:

שרון דינור.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית שרון דינור, הרב גורא, אני יוחנן וייצמן היושב ראש, החברים שוויקי ורון, היועץ המשפטי דני ליבמן, מזכירת הוועדה מורן, ואנחנו מתחילים. התיק הראשון הוא,

שרון דינור:

רק רציתי להגיד זה לא מספר וועדה 11? כי אמרת 8.

יוחנן וייצמן:

כן, טעות, אני 8.10 טעות, אני טעיתי מספר וועדה 11, צועקת, צודקת.

שרון דינור:

אנחנו מתחילים מתיק שנמצא בשכונת זיכרון משה. אתם רואים? אתם לא רואים, למה אתם לא רואים,

יוחנן וייצמן:

ברח.

שרון דינור:

יש פה,

מורן בן זיו:

למה אני לא רואה את לורה? היא אמורה להיות פה, כאילו בזום.

רפאל:

ינסו להתחבר רגע,

מורן בן זיו:

אחר כך יהיה אפשר לראות את המסך? גם אם בזום?

רפאל:

אפשר, כן, אני צריך לפתוח.

מורן בן זיו:

כן, היא ממתינה, הנה.

שרון דינור:

מה צריך לעשות?

מורן בן זיו:

אז בינתיים אפשר לראות רגע את המסך? הנה היא פה.

רפאל:

לורה, את שומעת אותנו? לורה.

לורה ורטון:

היי, כן, שלום.

רפאל:

בסדר. את רוצה שהיא תראה?

שרון דינור:

אנחנו רוצים שכולנו לראות.

לורה ורטון:

אוקי.

שרון דינור:

תודה. אז אנחנו נמצאים ברחוב דוד ילין 17, בשכונת זיכרון משה, אתם רואים מהתיק תיעוד את התמונה של הבניין, בניין היסטורי ממש תחילת תקופת המנדט. יש פה, שתי קומות וגג במצב הנכנס, בעצם מוצע פה במסגרת של תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית תוספת עליו של 3 קומות, אני

אפתח לכם את ה - , את הנספח בינוי, אני פתחתי כבר הנה. אתם רואים את התוספת קומות על הקיים, הנה המסחר שפונה לרחוב דוד ילין, ואת התוספת קומות שיש מעליו, בעצם מה שאנחנו רואים פה.

איציק שוויקי:

עושים חפירה?

שרון דינור:

מה זה?

איציק שוויקי:

עושים חפירה?

שרון דינור:

יש חפירה, יש שטח של מחסנים שנחפר פה, אתה רואה את השטח, זה,

איציק שוויקי:

כן, זה הבית, הבית הזה.

שרון דינור:

והחלק האחורי עוד משהו שהוא מעניין להגיד, יש שם איזה בשכונה, גדר היסטורית שהיא מלווה את החלק האחורי, היא מלווה את כל הרחוב, ולכן חשבנו שכדאי לשמור עליה, סך הכול התוכנית היא בסדר, היו לנו כמה הערות, אמנם יש הרבה הערות, אבל זה הערות לשלב בתכנון המוצע. אז אתם יכולים לראות שאין איזה משהו, יש את השיקום של החזיתות, זה עניין מאוד אופייני. את השימוש חומת הגדר האבן ההיסטורית, רגע רציתי להראות לכם את זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

מה שנקרא החנייה של מלון המרכז.

שרון דינור:

נכון, נכון, אבל גם שמה,

איציק שוויקי:

החומה של בית הגדל,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

החומה של בית הדגל. היה שם בית הדגל, ובית הדגל נהרס. ככה קראו לזה, זה היה בית היולדות, אחרי יום העצמאות.

יוחנן וייצמן:

בהמשך זה של הכנסייה,

איציק שוויקי:

היה בית הדגל, ואז עוד בנו את מלון המרכז, ככה קראו לזה.

שרון דינור:

בוא נראה מה אני יכולה לעשות, בוא נראה גם את זה, ואם לא, זהו, אפשר להזמין אותם להציג.

יוחנן וייצמן:

דוד ילין.

שרון דינור:

פה, פתחתי לך את המצגת.

מורן בן זיו:

כן, בואי.

שרון דינור:

אצלנו רגע שנייה.

אסתי קליין:

אני מדברת פה על דוד ילין 17, 517759, התוכנית נמצאת, התוכנית נמצא בקטע הרחב יותר של רחוב דוד ילין 17, זה המבנה שלנו. ובעצם ניסינו לקדם שם, שקלנו לקדם שם תמ"א/38, את בנק זכויות מכוח תמ"א/38, קיבלנו המלצה גם מהוועדה המקומית וגם מהוועדה המחוזית להסדיר את הבינוי תב"ע ואחר כך היתר, כדי לא להסתבך, עם נושא של קווי בניין וכאלה. מבחינת בנק הזכויות הצענו בעצם בנק זכויות שתואם בינוי מכוח תמ"א ולכן זה בעצם מה שהתוכנית הזאת משקפת. אני סוברת שהבניין נמצא גם בשכונה היסטורית, ולכן אני מציעה את החזית הראשית, איפה שאנשים עוברים, ואנשים מרגישים, ואנשים חיים את החזית הראשית מציעה לשימור, ולא הצעתי שם לא פתיחה של פתחים, ולא שינויים כאלה, וכמובן ניקוי החזיתות בהתאם למה שצריך, כדי לתת שימור

והדגשה לחזות החיצונית שיש. לגבי פנים המבנה, מדובר במבנה ישן, מדובר במבנה שלא ראוי מבחינת פנים, יש ממ"דים כמובן, הגרם המדרגות אפשר לראות אותו גם בתיק תיעוד, גרם מדרגות לא תקני, אנחנו מציעים בניין חדש, אנחנו מציעים בניין חדש, בניין עם חדר מדרגות מוגן אש, עם מעלית, תואם נגישות, ממ"דים לכל יחידות הדיר, ולכן אני בעצם מבקשת לא להגדיר את המבנה לשימור, לא לחייב אותנו בשימור של הריצופים כאלה ואחרים, שאנחנו אישרנו, היזמים מבקשים לא לשמר את זה, ריצופים בעיני זה עניין של טעם, מי שאוהב את זה, ומי שמתחבר לזה, מצוין. או אפילו לשמר חי את זה, מעריך את זה גם שומר על זה. מי שלא אוהב את זה, זה בשבילו מטלה. אני גרתי בבית כזה שהיה ריצופים כאלה, וזה היה מעיק, לנקות את זה היה סיוט. אז אני, מי שאוהב את זה שוב, מי שאוהב את זה, אפשר לקבל את זה ולמכור את זה למי שרוצה, זה מבני ציבור, זה מבנים שפתוחים לקהל.

יוחנן וייצמן:

היזמים מוכנים לפרק את זה, פירוק זהיר.

אסתי קליין:

(לא ברור) לכם את זה,

שרון דינור:

מה?

אסתי קליין:

קחו ותעשו עם זה מה שאתם רוצים,

שרון דינור:

יכול להיות שבאמת ניקח,

אסתי קליין:

אוקי,

שרון דינור:

יש לנו מבני ציבור בירושלים שאני חושבת על איך לנסות לשדך.

ציפי רון:

באהבה.

אסתי קליין:

אפשר, היזם מסכים להשקיע ולשמור על פירוק כמו שצריך, הוא רק אומר, אני מקים בניין חדש, מודרני, כי הוא לא רואה איך זה משתלב בתוכו, אותו דבר, אני מדברת על הרעפים, בין כה בסוף זה גג רעפים בצורה שונה, בצורה ש - , ולכן אני מבקשת,

שרון דינור:

אבל אסתי, אנחנו הרבה פעמים שומעים פה אנשים שאומרים רעפים זה חומר שאפשר להשתמש בו שוב פעם, ואם הם במצב טוב, זה אפילו מוזיל עלויות.

אסתי קליין:

אם אפשר, וזה טוב, אז פה, את זה הוא יעשה. אבל כאילו להתחייב על זה, ואם קרה משהו, אז אחר כך זה בעיה עם מחלקת שימור, הוא, זה הפחד, כי. ואותו דבר גם הנושא של השחזור חדר, שחזור גרם המדרגות החיצוני. גרם המדרגות החיצוני ניתן לראות,

יוחנן וייצמן:

את יכולה להראות תמונה שלו?

אסתי קליין:

הנה היא פה, רואים שהוא שבור, רואים שהוא בגובה לא תקני, רואים שהוא צר מידי, ואני צריכה לפי התקן רחב יותר,

חיים כהן:

מה משמש הבניין היום?

אסתי קליין:

בחזית הראשית,

ציפי רון:

מגורים.

שרון דינור:

יש לו מסחר.

איציק שוויקי:

יש שם מסחרי ומגורים.

אסתי קליין:

החזית הראשית יש לו מסחר,

איציק שוויקי:

מסחר,

אסתי קליין:

מסחר עם גלריה, ומאחורה יש מגורים, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה הריצופים התמונה הזאת?

אסתי קליין:

זה תמונה אחת של הריצופים, אבל יש עוד,

שרון דינור:

זה לא,

אסתי קליין:

יש עוד ריצופים, אבל זה דוגמא גם של ריצופים, כבר אנחנו רואים כמה הם הרוסים, ולכן זה. עוד משהו שאנחנו ביקשנו ואני חושבת שזה מהותי בשביל התקנים, זה הנושא של פתח פה, בפינה של המגרש, בשביל לשפר את הגישה, את הנגישות, את הכניסה לבניין, שיהיה עוד כניסה. אני חושבת שכניסות נוספות לבניינים מרחובות שונות, מועיל גם מבחינת השילוב של הבניין עם הקהילה, זה נוח יותר,

יוחנן וייצמן:

תשאירו שם מעבר ציבורי?

איציק שוויקי:

רגע, אבל למה,

אסתי קליין:

מה?

יוחנן וייצמן:

תשאירו שמה לציבור לעבור?

אסתי קליין:

זה מפלסים שונים, אז זה כאילו מכניס רק לחדר מדרגות,

שרון דינור:

לא, אני רציתי, את יכולה רגע להסביר,

איציק שוויקי:

למה את לא פותחת את החלון? למה לפתוח פתח חדש? למה לא להרחיב את החלון?

אסתי קליין:

אני חשבתי שזה,

שרון דינור:

את יכולה רגע,

אסתי קליין:

יהיה חצר פרטי,

שרון דינור:

אסתי, שנייה רגע,

איציק שוויקי:

לא, אם כבר יש פתח, אז מרחיבים את הפתח, יותר טוב מאשר,

אסתי קליין:

זה צר, אז בכל מקרה,

שרון דינור:

אני פשוט, רגע משהו, מה שאת מסמנת פה הוא לא בצד ההפוך מהפתח שאת מסמנת בתוכנית? אבל, לא, אבל פה בצד הכי ימני, בתוכנית אנחנו רואים בצד הכי שמאלי. מה אני לא מבינה פה? יכול להיות שסימנת את זה פשוט בטעות לא במקום הנכון?

אסתי קליין:

למה? אני לוקחת את זה והופכת את זה,

שרון דינור:

לא הבנתי,

אסתי קליין:

זה,

שרון דינור:

זה דוד ילין, זה דוד ילין, אנחנו רואים עכשיו את דוד ילין,

אסתי קליין:

כן,

שרון דינור:

בחלק התחתון?

אסתי קליין:

כשאת עומדת,

שרון דינור:

איפה, את יכולה בתוכנית?

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת מול החנייה,

שרון דינור:

בתוכנית את יכולה להראות איפה זה דוד ילין.

איציק שוויקי:

לא החנייה,

אסתי קליין:

דוד ילין זה למעלה.

שרון דינור:

אז אם דוד ילין זה למעלה, אז הפתח צריך להיות בצד ה - , הצהוב צריך להיות,

אסתי קליין:

לא, כי את הופכת את זה,

שרון דינור:

למה אני צריכה להפוך, הרחוב, הרחוב הזה,

אסתי קליין:

פה,

שרון דינור:

זה הרחוב הזה? זה, נכון?

אסתי קליין:

לא, לא, זה לא הרחוב.

שרון דינור:

למה?

אסתי קליין:

זה מבפנים התמונה הזאת.

שרון דינור:

זה מבפנים,

אסתי קליין:

זה מבפנים,

שרון דינור:

את זה לא ידעתי, בסדר, הבנתי.

אסתי קליין:

זה מבפנים.

חיים כהן:

רואים גם את הברזלים? רואים גם את הברזלים?

אסתי קליין:

זה בפנים, זה בתוך החצר הפנימית שיש היום כאן. אוקי אז זה,

שרון דינור:

והיעוד קרקע שהוא פוגע זה דרך?

אסתי קליין:

כן, כן, כן, יש שמה כביש סטטוטורי ולכן יכולתי לבקש את זה, וזה, יש מאחורה, המגרש חנייה, שזה יכול לעזור גם לדיירים, אז, זה בעצם מה שאני מבקשת. אני חושבת (לא ברור), הנושא של הגובה, זה מה שהתחלתי עם זה כשבעצם פה זכויות של תמ"א/38 אז אני מבקשת להשאיר את נושא הגובה, למחלקת התכנון בהתאם לבחינה שלו.

שרון דינור:

למה?

אסתי קליין:

בשביל להגדיר את זה בקווי בניין, כמו שצריך ושלא יהיה את הבעיה עם קו בניין האפס, שבעצם אחר כך בקומה הנוספת צריך לעשות את הנסיגה, ואחר כך את כל הזכויות, זה מהעניין הזה, בסדר? כדי לעשות הליך אחד, ולא שתי הליכים.

יוחנן וייצמן:

אחרי זה תגיש היתר לפי תב"ע, כשיהיה לה תב"ע.

אסתי קליין:

זהו, זה בעצם מה שאני אומרת,

שרון דינור:

את יכולה להביא לי את העכבר חזרה?

אסתי קליין:

כן. בעצם זה אומר להגדיר את החזית לשימור, ושאר הבניין הזה בעצם בניין להריסה ובנייה מחדש.

ציפי רון:

יש עצים?

שרון דינור:

כן, אולי בתיק תיעוד יש פה,

אסתי קליין:

כן, שמתי שם. יש שם עצים.

יוחנן וייצמן:

השאלה יש אלמנטים בתוך הבניין שאתם כן מסוגלים,

איציק שוויקי:

לשמר.

יוחנן וייצמן:

לשמר?

אסתי קליין:

לא ראינו פרטים מעבר לריצופים, ומעבר למדרגות. זה לא שיש איזה כוכב, או איזה שהוא קמרון,

שרון דינור:

א', תסתכלו, החלק הפנימי של הבניין הוא באמת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לא נאה.

שרון דינור:

לא משהו שנשקיע בו.

אסתי קליין:

וזה כן,

ציפי רון:

אבל זה בניין אופייני, עם הקירות חיצוניים,

שרון דינור:

הנה הריצופי חוץ שחשבנו שהם יפים, שהם יכולים להיות חלק מריצופי חוץ, כן,

אסתי קליין:

אלה,

שרון דינור:

זה עניין של טעם, אתם גם בשכונה היסטורית, אז נראה לי נגיד שפשוט חשבנו שזה לא פוגע בזכויות, ולכן זה משהו שלא כל כך נורא לבקש אותו, כשמישהו מבקש,

אסתי קליין:

לא, זה לא נורא, גם לא נורא להגיד שאנחנו לא אוהבים, זה בסדר, זה עניין של טעם, ואנחנו לא אוהבים,

שרון דינור:

לא, לא, אני מסבירה רגע, אתם לא בהר חומה זה שכונה היסטורית ובגלל זה דווקא משהו שהוא ריצופי חוץ, ואת אומרת יש מעבר מרחוב לרחוב, זה יכול להיות מקסים כאילו, גם אם זה רק הדיירים משתמשים בו, בעיני זה חלק מהאופי של השכונה חבל לוותר עליו, גם לא איזה השקעה מי יודע כמה, כאילו זה,

אסתי קליין:

זה פריטים,

שרון דינור:

וגם לנקות את זה, זה לא,

אסתי קליין:

זה לא העניין,

שרון דינור:

לא איזה,

אסתי קליין:

אנחנו מעריכים את מה שיש.

שרון דינור:

אוקי, אם זה בסדר, אני אגיד את דעתי, אני חושבת שכן אפשר לשקול לעשות פתח שהוא מעבר, לא שהוא פתוח,

חיים כהן:

אני לא הייתי מתעקש, סליחה שאני אומר, אני לא הייתי מתעקש על ה - ,

שרון דינור:

כן, אבל היא אומרת שהיא מוכנה לעשות את זה,

חיים כהן:

אני לא הייתי מתעקש, אני כן חושב שאם ניתן להשאיר את הריצוף להשאיר,

שרון דינור:

כן, אה יופי, תודה.

אסתי קליין:

להשאיר אותו כמו שהוא,

שרון דינור:

לגבי,

אסתי קליין:

מוצע שמה,

חיים כהן:

אז?

אסתי קליין:

לשחזר,

חיים כהן:

לשחזר,

שרון דינור:

להשתמש אותו בשטחים משותפים,

חיים כהן:

למצוא את הדרך, לשמר את הריצוף, במיוחד שזה לא פוגע תכנונית, זה לא פוגע בזה. לגבי הדלת אני חושב שכן,

שרון דינור:

לגבי הדלת,

חיים כהן:

צריך,

שרון דינור:

זהו, אני חושבת שאפשר לעשות,

חיים כהן:

ולפתוח את החלון כמו ש - ,

ציפי רון:

למה לפתוח את החלון?

חיים כהן:

רגע, רגע, אמרתי לנסות לפתוח כמו שהיא הציעה, אני חושב שזה פוגע,

יוחנן וייצמן:

החלון הוא,

חיים כהן:

בזה,

יוחנן וייצמן:

לשמר את החלון,

חיים כהן:

לשמר את החלון, ולהשאיר, לפתוח את הדלת, זה אפילו עושה שכל,

איציק שוויקי:

לא, היא רוצה להרוס,

ציפי רון:

אני מסכימה איתך בעניין הזה,

שרון דינור:

היא רוצה להרוס אותו.

חיים כהן:

לא, לא,

ציפי רון:

(לא ברור) בחלונות.

איציק שוויקי:

תעשי דלת,

שרון דינור:

אני חושבת,

איציק שוויקי:

בסדר, אני גם בעד את זה,

שרון דינור:

אני חושבת שאפשר לפתוח פה, דלת,

איציק שוויקי:

תקרות (לא ברור) ככל האפשר.

שרון דינור:

דלת, לא, לא,

אסתי קליין:

רק סימנתי את המיקום, לא,

שרון דינור:

זהו, לדעתי אפשר לפתוח דלת שדרכה, שיש מעליה, כאילו כמו דלת,

אסתי קליין:

אוקי, שער.

שרון דינור:

כן, שער, בדיוק.

אסתי קליין:

אוקי,

שרון דינור:

החזית לשימור סך הכול מקובל, רגע, הגובה, הוועדה תחליט, אנחנו כאילו, פשוט, אנחנו תמיד  
הולכים בהמלצות שלנו, לפי המדיניות. הנה ריצופים.

אסתי קליין:

זה פנימה, זה זה,

שרון דינור:

זה פנים, אם אתם לא תרצו אותם, אני אקח אותם למבני ציבור של עיריית ירושלים.

אסתי קליין:

אוקי,

שרון דינור:

בסדר. כי יש לנו,

חיים כהן:

רק תשיגי תקציב לזה,

שרון דינור:

אבל,

חיים כהן:

כי לא נראה לי שיש לך.

שרון דינור:

אין לי, לתקציב, למה? זה לא משהו שהוא יקר, היא צריכה להעביר את זה אלי בצורה מסודרת, אני שמה את זה,

יוחנן וייצמן:

היא צריכה לעשות פירוק זהיר, זה האחריות שלה.

שרון דינור:

זה חדש, זה לא, זה היסטורי, זה לא היסטורי.

חיים כהן:

אבל איפה תרכיבי את זה?

שרון דינור:

אני מבקשת שירכיבו לי את זה אפילו פה בחללים של העירייה, במקום בלאטות כאלה,

חיים כהן:

איפה? שהעירייה תעשה לנו את זה?

שרון דינור:

כן יש לי, אני דיברתי,

ציפי רון:

ימצאו לזה שימוש,

שרון דינור:

אם לא, אני מוכרת את זה באיביי מעבירה לנו את ה - , סתם.

חיים כהן:

יש לי עוד כמה מקומות, (לא ברור) אומר לך, אני מוכן,

שרון דינור:

לא, אני חושבת, סליחה, אני חושבת שזה משהו,

חיים כהן:

לפרק את הריצוף ולהביא לך,

שרון דינור:

אני חושבת שזה משהו מהמם שאפשר לעשות בו בתור פרויקט שלנו להעביר את זה, לנכסים, נכסים  
עירוניים, זה כאילו משהו. אוקי, היה עוד איזה משהו?

ציפי רון:

כן, עצים רציתי.

שרון דינור:

עצים, עצים, רגע, היה פה גם עצים שהם היו לשימור בפעם הקודמת? את זוכרת? יש פה,

אסתי קליין:

יש פה, זה העץ.

שרון דינור:

הנה הגענו לעצים. כן,

אסתי קליין:

העצים לא מסומנים לשימור, התוכנית שחלה פה היא לא תוכנית שימורית,

שרון דינור:

העצים האלה נשמרים אלה שאנחנו רואים פה? הם, הם פה, הם מחוץ לחלקה.

אסתי קליין:

הם מחוץ לחלקה,

שרון דינור:

אם את חושבת שתצליחי לשמור עליהם?

אסתי קליין:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

למה לא?

אסתי קליין:

אנחנו לא נוגעים בהם.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר שההיתר יכלול הוראות של שימור,

אסתי קליין:

בסדר, בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

עצים,

ציפי רון:

הברושים שנמצאים על גבול החלקה סמוך לגדר, ייקבעו לשימור ואתם תצטרכו לנקוט בכל האמצעים,

חיים כהן:

ציפי, אבל, ציפי,

ציפי רון:

לשמור.

חיים כהן:

אבל היא אומרת שהיא לא נוגעת בזה,

ציפי רון:

לא, זה לא מספיק, זה צריך לתת הגנה של איזה מרחק מסוים מהעצים, אחרת,

חיים כהן:

אז היא אומרת לא נוגעת, ע"פ הוראות שיינתן.

ציפי רון:

אז שינקטו את מה שצריך כדי לשמור עליהם, זה הכול.

אסתי קליין:

מה שאנחנו ביקשנו זה בעצם, כאילו של העצים שמפריעים לבינוי, שהם נמצאים באמצע,

ציפי רון:

מה זה העצים האלה? איזה עצים אלה? לא ראיתי את הפירוט של זה,

שרון דינור:

רגע,

חיים כהן:

בתוך המגרש ראיתי,

אסתי קליין:

זה אלה,

שרון דינור:

יש פה ברוש,

עו"ד דני ליבמן:

עצים בוגרים,

חיים כהן:

שרון, לתמונה של הקיר,

שרון דינור:

של הקיר?

חיים כהן:

של הקיר?

שרון דינור:

הנה זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

רואים את החצר, כן,

חיים כהן:

איפה שהחצר עם החלון,

שרון דינור:

לא, זה הצד השני,

חיים כהן:

לא זה, תגיעי ל - ,

יוחנן וייצמן:

לא, חיים אומר נכון, הוא,

חיים כהן:

הקיר עם החלון, שרוצים לעשות פתח,

יוחנן וייצמן:

שם אנחנו,

שרון דינור:

אני לא זוכרת איפה היה,

אסתי קליין:

זה אפשר לשמר,

שרון דינור:

איפה התמונה של הקיר הזה? הנה זה עץ אחד שמוצע,

אסתי קליין:

זה מפריע לנו.

חיים כהן:

תראי את בתמונה איפה שיש את ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה אין פתרון, אין בעיה, אין פתרון,

אסתי קליין:

וגם אנחנו בתוך קווי בניין זה תבי"ע שחלה.

שרון דינור:

הנה, הנה.

איציק שוויקי:

הנה, הנה.

חיים כהן:

הנה, את רואה את העץ שמה?

אסתי קליין:

זה נמצא בתוך הבינוי, זה פה.

ציפי רון:

ברוש שנמצא בתוך ה - ,

שרון דינור:

זה אלאנטוס, אנחנו רואים אחד מהם הוא אלאנטוס.

אסתי קליין:

זה זה?

חיים כהן:

כן.

אסתי קליין:

וזה, זה,

ציפי רון:

זה פה,

אסתי קליין:

שהוא גם לכאורה הפריע לבינוי, גבול מגרש, זה בערך פה, אז אלה נבקש לאחור, אלה אנחנו יכולים להשאיר. אחד מהם זה,

שרון דינור:

שנייה רגע. הנה תראו רגע, אין חפירה פה קרוב לקו ה - , רצועה של הברושים, טוב. תודה. בסדר?

חיים כהן:

אצלנו באזור עוד הפעם,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אסתי קליין:

שנה טובה, גמר חתימה טובה, בשורות טובות.

יוחנן וייצמן:

מישהו רוצה להגיד משהו, או שאני יכול להציע הצעה?

שרון דינור:

כן, אני רציתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לתקן את כל הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז לפני שאת מתקנת, אני רוצה להגיד מה אני מציע, אני מציע שוב, מדובר פה בתמ"א/2, אם אנחנו כבר,

שרון דינור:

לא, זה תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

זה תב"ע,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

תב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור, אבל היא בסוף רוצה להוציא מכוח תמ"א, אם אנחנו, דקה, לכן היא ביקשה לא לקבוע את הבניין לשימור, אין לי בעיה עם זה. עכשיו מה שאנחנו כן צריכים לבקש מהם, כשאנחנו לא קובעים את הבניין לשימור, כאילו ש - , הוראות לשמירת, לא שימור החזית הקדמית, שמירת הריצופים במקומם, או שלא במקומם,

חיים כהן:

לא לשמירה, להעתק,

יוחנן וייצמן:

העתקת, העתקת הריצופים, לא משנה, זה אותו דבר, בתיאום מחלקת שימור, הגנה, הפתח במקום שלו, הפתח במקום שלו, הייתי מבקש מהם גם כן שיפוץ, או שפצור, של הקומה לכיוון של ה - , החומה לכיוון ההיא,

חיים כהן:

חלונות,

יוחנן וייצמן:

גם כן יגנו על ה - , שיעשו את זה קצת יותר,

שרון דינור:

אתה אומר פחות ממה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, גובה, אז אני הייתי מציע, יכתוב סעיף כזה שאומר, היות ומדובר, היות ולפי תמ"א היו יכולים לקבל זכויות כך וכך, וכך,

שרון דינור:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, לא, לא סיימתי בסדר, אני, אני מבין מה שאת אומרת.

שרון דינור:

לא, לא בדקתי.

יוחנן וייצמן:

משאירים את זה, לא, לא מקבל החלטה, להשאיר את זה לשיקול וועדה מקומית,

שרון דינור:

בוא נוריד את הסעיף הזה,

ציפי רון:

הם לא הראו לנו חתך רוחב, גם לכן אין לנו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

החתך רוחב הבניין ליד זה 5 קומות,

שרון דינור:

וייצמן, יותר קל לי להוריד את הסעיף הזה,

ציפי רון:

בתוספת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז מאה אחוז.

שרון דינור:

אם זה בסדר. טוב, אז תנו לי רגע לעבור רק על ה - , קחו דקה שנייה, אני אעשה את הזה.

ציפי רון:

זה מאוד מסוכן להפוך את זה לתמ"א, כי יש סעיף שמקביל תמ"א בשכונות היסטוריות.

חיים כהן:

שרון צודקת, עדיף להוריד את הסעיף הזה.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אני חושב שאנחנו,

ציפי רון:

זה בעיה.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו, זה כתוב פה ברמה מעל התב"ע, אז לא צריך להזכיר את התמ"א,

ציפי רון:

לא צריך להזכיר אותה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אם אנחנו, לא, מה שאני אמרתי רק, שאם אנחנו נקבע את הבניין הזה לשימור, דפקנו לה את התמ"א.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל אם,

יוחנן וייצמן:

ולא זה הכוונה שלנו,

עו"ד דני ליבמן:

אם זה שימור ושיקום חזיתות, אוקי, אתה הזכרת קודם תמ"א/2,

יוחנן וייצמן:

נקרא לזה שיקום חזיתות.

עו"ד דני ליבמן:

אז אם החזיתות נשמרות, עדיין אפשר לעשות גם תמ"א/2,

יוחנן וייצמן:

בסדר, רק לדעת שזה לא,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן, אין בעיה, שברקע אנחנו, בוא ניקח את ההנחה שחלק גדול מהאנשים שעושים תב"ע רוצים לעשות גם תמ"א, בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אבל כשאנחנו דנים בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, התב"ע זה, כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא, אנחנו צריכים להעריך את זה, שבאים בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

כן, ו - ,

עו"ד דני ליבמן:

ונותנים להם מקסימום שאתם חושבים, מתאים לתת, כן, בלי שום מגבלות של התב"ע. אפשר לתת להם,

יוחנן וייצמן:

גג רעפים לא מעניין אותי,

שרון דינור:

רגע, רגע, אני שנייה רגע אני זה, אפתח, אתה רץ, ניתן להציע פתיחת,

ציפי רון:

מה שכתבו.

שרון דינור:

פתיחת שער,

יוחנן וייצמן:

זה צריך להיות,

חיים כהן:

את הסעיף הזה תוריד, שרון.

שרון דינור:

איזה?

חיים כהן:

מה שאמרת לגבי,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה, נגמור את (לא ברור), נעבור ליד הקיר, או שאני אעבור.

חיים כהן:

מה שהיא דיברה.

ציפי רון:

מי זה?

חיים כהן:

מה שהיא דיברה על הבינוי כל זה, זה נושאים שלא צריך, עדיף לא לכתוב אותו, שיתייחסו אליהם.  
גובה הבינוי,

ציפי רון:

סעיף ב'?

חיים כהן:

כן,

ציפי רון:

מה שנכנס סעיף ב'?

חיים כהן:

כן, זה שהציע בינוי, אנחנו מעדיפים שוועדה מקומית תדון בזה, וזהו, אנחנו לא צריכים להיכנס לזה.

יוחנן וייצמן:

על מה את מדברת?

חיים כהן:

על סעיף ב'.

ציפי רון:

סעיף ב'.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ירד, שלום.

שרון דינור:

רגע, רגע שנייה אחת. ויזם התוכנית אינו מעוניין,

חיים כהן:

ככל שניתן לשמר את הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, ההצעה, העירייה מוכנה לקחת את זה,

שרון דינור:

הנה אני כותבת. אני בעיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

רגע, תעירו לי תיכף, אני רוצה במבנה.

חיים כהן:

מה זה מדידה מדויקת? שרון.

שרון דינור:

אני פשוט צריכה ש - , יגידו, אני צריכה מדידה של זה, כדי אחרי זה אני לא מקבלת מה זה,

חיים כהן:

להתאים את זה למשהו,

שרון דינור:

כן, שאני יכולה לעשות,

יוחנן וייצמן:

לנסות לקבל ארגזים.

דובר לא מזוהה:

מדידה מדויקת, זה נשמע מודד.

יוחנן וייצמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

לא,

שרון דינור:

מדידה של מישור, שרטוט, מדידה שרטוט, אוקי. מדויק.

חיים כהן:

כדי שתוכלי את להתאמים.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוראות לפירוק זהיר.

חיים כהן:

לגבי,

ציפי רון:

איפה ישלבו את המרפסת?

עו"ד דני ליבמן:

רגע, דבר דבר.

חיים כהן:

דני, גמר חתימה טובה.

יוחנן וייצמן:

הפוך.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

פירוק זהיר לפני המילה (לא ברור). אני לא יודע איך. אם לא, אז לא. ו – ו'.

שרון דינור:

איך? איך?

יוחנן וייצמן:

ו', את האות ו'.

שרון דינור:

גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

גג שלא, מה?

דוד היימן:

מה זה יש פירוק זהיר? זה לא, לפרקן בזהירות אולי.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

שרון דינור:

בזהירות,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר,

שרון דינור:

חוות דעת הנדסית וזה,

חיים כהן:

אני חושב הנושא של הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, מה אכפת לך? מהקומה התת-קרקעית?

שרון דינור:

הקומה התת-קרקעית לא אכפת לי בכלל, אני רק לא רוצה שיתמוטט, החזית לשימור,

ציפי רון:

שינקטו בכל האמצעים כדי לשמר אותו, שלא ייפגע.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) להציע, את יכולה להוריד,

שרון דינור:

בוא נעשה ככה,

יוחנן וייצמן:

אבל שוב שיהיה לנו, שיהיה לנו את החוות דעת ההנדסית.

שרון דינור:

יש, יש להשלים (לא ברור) החזית המוצעת לשימור.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

שרון, רק שנייה, איפה, איפה התייחסות לגבי המרפסת?

יוחנן וייצמן:

עוד מעט נגיע לזה, קונסטרוקציה,

שרון דינור:

לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אז עזבי שנייה אחת, תעלי שנייה לסעיף של קונסטרוקציה,

שרון דינור:

זה, רגע,

יוחנן וייצמן:

עזבי את זה,

שרון דינור:

לא, לא, את זה אני משאירה זה רגיל,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

וצמחייה בוגרת אמרנו.

יוחנן וייצמן:

תכתבי שאנחנו רוצים לראות את ההוראות של ההגנה שלהם.

שרון דינור:

מוצעת כריתה.

יוחנן וייצמן:

יש לשלב את ההוראות להגנת העצים האלה.

איציק שוויקי:

יש שם עצים,

יוחנן וייצמן:

את העצים שמחוץ לחלקה, שיסביר לי מה הם עושים.

שרון דינור:

בגבול, כתבנו ככה, יש להוסיף הוראות להנחיות לשימור העצים הבוגרים הקיימים בגבול המגרש,

ציפי רון:

כתוב באמצעים כדי להבטיח של השימור,

איציק שוויקי:

שלושת העצים.

ציפי רון:

לכתוב האמצעים הדרושים,

איציק שוויקי:

שלוש.

ציפי רון:

כדי להבטיח את שימורם, הגנה, הגנה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא, לא, היא כתבה טוב, זה בסדר, אני סתם הוספתי.

שרון דינור:

את זה להוריד אבל?

יוחנן וייצמן:

לא, זה אין ברירה, כן, למעלה בהמשך. מה לצורך הבנייה לצורך הבנייה, אנחנו לא מתווכחים.

שרון דינור:

הבינו,

יוחנן וייצמן:

יופי.

שרון דינור:

הנה זה, יש לסמן את החזית ההיסטורית,

יוחנן וייצמן:

חזית,

שרון דינור:

רגע, בוא נראה רגע, אני,

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון דינור:

שנייה רגע,

ציפי רון:

איפה ההתייחסות למרפסת?

יוחנן וייצמן:

מגיע, מגיע, תני לגמור ואחרי זה.

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לשמור שם גם כן חזית. הסעיף הבא כנ"ל.

שרון דינור:

לא, זה בסדר. זה הרגיל.

יוחנן וייצמן:

תעלי למעלה, ועוד רגע נדבר על המרפסת שדיברה.

עו"ד דני ליבמן:

תעלי רגע למעלה, לפתח כניסה.

שרון דינור:

כאן.

עו"ד דני ליבמן:

כן, שימור חומת אבן, מה שעשית, את מחקת את הכיוון דרום, אז כשאת כותבת ניתן להציע פתיחה כאן,

שרון דינור:

אמרנו, כתוב בגבול הדרומי.

עו"ד דני ליבמן:

בגבול הדרומי,

שרון דינור:

מחזית, ואז כתבתי,

עו"ד דני ליבמן:

לאיזה חזית את מציעה?

שרון דינור:

הנה מחזית זאת, זאתי שעליה דיברנו.

עו"ד דני ליבמן:

איזה חזית? דרומית או מזרחית? את מתכוונת כנראה לדרומית.

ציפי רון:

כתוב פה דרום.

שרון דינור:

חזית, בסדר, לא, לא, הוא צודק, כתבתי גם,

עו"ד דני ליבמן:

זה חזית דרומית,

שרון דינור:

חזית דרומית, מה רצית?

יוחנן וייצמן:

זה נמצא, גברת רון, תסתכלי בנקודה 2, זה לא ממסופר,

ציפי רון:

רק שנייה,

שרון דינור:

מה? איזה?

יוחנן וייצמן:

בפסקה שנייה, זה עונה על מה שרצית?

ציפי רון:

לגבי שימור החזית כולל מרפסות זיז ההיסטוריות, לא, אני מתכוונת למרפסת הפנימי, מהמדרגות.

יוחנן וייצמן:

זה מהנדס העיר.

ציפי רון:

לא לחזית עם המרפסות החיצוניות של,

שרון דינור:

החזית הפנימית נהרסת.

יוחנן וייצמן:

נהרסת,

ציפי רון:

אני שואלת לגבי העניין, אז מה אנחנו עושים איכשהו כדי לשמר?

שרון דינור:

אנחנו אישרנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הנה המרפסת העורקית שעולים אליה במדרגות.

שרון דינור:

פה, פה, זאתי.

ציפי רון:

שהיא כל כך אופיינית,

יוחנן וייצמן:

זיכרונה לברכה.

שרון דינור:

אי-אפשר לשמור עליה, אם את מנצלת את קווי הבניין פה ומשלימה את הבינוי, זאת אומרת, זה המשמעות.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

והמדרגות החיצוניות?

שרון דינור:

המדרגות החיצוניות אני הורדתי את הסעיף הזה.

חיים כהן:

תני להם את הטלפון שלי, אני,

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד לכם, רגע זה, רגע.

ציפי רון:

אני חושבת שזה מאוד חבל, לא לשמר את זה, זה גם לא מפריע.

יוחנן וייצמן:

זה מפריע לבינוי.

שרון דינור:

זה, אני אגיד לך מה,

ציפי רון:

(לא ברור).

שרון דינור:

המדרגות החיצוניות להשאיר אותם זה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

זה נגיד, נגיד היית רוצה להשאיר את אלה, אוקי, את רואה אותם?

ציפי רון:

זה האופי של השכונות האלה,

יוחנן וייצמן:

זה נזם חזיר באף זהב.

ציפי רון:

זה נכון, אבל זה, אנחנו מדברים על שכונה היסטורית, וזאת הייתה האדריכלות אז, וברגע שאנחנו מוחקים את זה, אנחנו מוחקים את האופי של המקום, את (לא ברור).

שרון דינור:

אבל עם הקיר, הוא חדש, והחזית היחידה שנשארת היא החזית הקדמית,

ציפי רון:

הקדמי, אני יודעת,

שרון דינור:

אז אם את לא שמה עליה את המדרגות, אז על מה תשימי את המדרגות, בחזית חדשה? זה מה שמטריד אותי, זה לא, אמרתם נזם חזיר זה כזה משפט קשוח, אבל זה המדרגות, נכון?

ציפי רון:

זה האופי של זה, זה עניין של שימור,

שרון דינור:

זה לא לתוכנית שלהם,

ציפי רון:

זה עולם הולך ונעלם, אין יותר.

שרון דינור:

מדרגות פיתוח,

ציפי רון:

הורסים, נגמר.

איציק שוויקי:

שרון, היא הסכימה,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

לעשות את המדרגות,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא, היא הסבירה שזה לא יעבוד לה.

ציפי רון:

אני שואלת משהו חליפי, אני יודעת שזה לא תקין, אני יודעת שזה לא בסדר, אבל אני שואלת על משהו חליפי, אם עושים תיעוד של הדבר,

שרון דינור:

אגב תראו את החזית הציידית פה, היא לא, היא לא איכותית,

ציפי רון:

אז אני שואלת, אני שואלת שאלה אחרת, אני רוצה בכל זאת שיישמר משהו, אז נכון שזה לא שימור, אבל את התיעוד של זה, להציג, זה היה הבית להציג על שלט בכניסה, ככה היה נראה בית.

שרון דינור:

אנחנו נגד ה - ,

ציפי רון:

אני יודעת שאתם נגד, אבל אני,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה, אני רוצה,

שרון דינור:

יש לך תיק תיעוד פה, ומי שירצה לחקור הוא יוכל, אבל להתחיל לשים שלטים בכל מקום שהיה בו בניין, והוא לא איזה בניין הכי משמעותי באזור הזה, לא רוקפלר רואים כאן.

ציפי רון:

הוא בניין מגורים אופייני של השכונה,

שרון דינור:

נכון, ועכשיו אם אני אשים את זה על כל בניין אופייני אז יהיה לי יותר שלטים מאשר מבנים, או,

ציפי רון:

אני רואה שבערים אחרות עושים את זה,

שרון דינור:

לא בכל מקום.

ציפי רון:

בהרבה מקומות, ובשכונה היסטורית כזאת, אני לא הייתי מוותרת על זה, זה נכון שלא בכל מקום, אבל זה בניין אופייני בשכונה היסטורית שהיא מאוד מתוירת, וזה מאוד חבל, אז אנחנו מוחקים את זה לגמרי, אין, אבד, הלך. אני חושבת שצריך איכשהו לאזכר את זה.

שרון דינור:

א', יישאר לך החזית לשימור עצמה.

ציפי רון:

אין אזורים אחרים בעיר שיעשו את זה,

שרון דינור:

לא, אני אומרת החזית עצמה נשארת הרי,

ציפי רון:

כן, אבל החזית זה,

שרון דינור:

מה אני אשים עליה? מה את רוצה שנשים, מה היית רוצה שיהיה בשלט?

ציפי רון:

זה היה, פה עמד בניין, זאת הייתה צורתו, היו מדרגות חיצוניות וכן הלאה, הוא נבנה, מתי שהוא נבנה, בניין היסטורי זה הכול, זה מה שאני הייתי עושה.

עו"ד דני ליבמן:

ככה צריך לעשות בכל בניין, בוא נאשר את זה, לא,

ציפי רון:

לא, אבל בבניין המסוים הזה,

שרון דינור:

כמו תמונת הפייסבוק שלך כשהיית צעיר, ככה נראיתי פעם.

ציפי רון:

אני חושבת שזה מאוד חשוב, שזה מאוד חשוב וזה עולם הולך ונעלם, אנחנו מאבדים אותו. אז אם, אנשים שרוצים לחיות שם היום, לא יכולים, ולא רוצים ולא טוב להם, בסדר, הבנתי את זה, המדרגות לא תקניות, הכול בסדר, אבל לשמור זכר, זכר לחורבן ממה שהיה.

שרון דינור:

לא שומעים אותה, ולא רואים אותה.

ציפי רון:

ועושים את זה הרבה בתל – אביב, עושים את זה במקומות אחרים, זה חבל מאוד, נכון שזה לא מושלם, ונכון שזה לא רצוי, אבל אם אין לנו ברירה זה מה שיש, יותר טוב שיידעו מה היה כאן.

שרון דינור:

לורה, אנחנו בודקים. טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כולם מסכימים להחלטה הזאת, למעט ההצעה של רון, כן לשמר את המדרגות, לדעתנו היא לא מעשית,

ציפי רון:

אז אמרתי שאם אי-אפשר לשמר את המדרגות, לפחות,

יוחנן וייצמן:

מה? על שילוט, אין לי בעיה לעשות שוב דיון עקרוני, בפרט כעת שבאנו להרכב, אפשר אפילו בוועדה הבאה,

שרון דינור:

אפשר גם לקרוא לצוות שימור,

יוחנן וייצמן:

לצוות שימור, אז זה אולי שיחווה את דעתו גם, יכול להיות שאפילו בכל חדר מדרגות, של בניין חדש אפשר לשים,

ציפי רון:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

שיש עם חריטה, לא, לא ברחוב, עזבי את הרחובות, הרחובות זה מקום לוונדליזם. יכול להיות, אני לא בטוח שזה רע,

מורן בן זיו:

היא לא רואה את המסך.

יוחנן וייצמן:

כי אני מסכים עם כן קצת, עם הגברת רון, זאת אומרת יש תיק תיעוד, תיק תיעוד הוא טוב ל - ,

שרון דינור:

תראו אני לא, אני לא חושבת שזה דבר שאני, כאילו לא אכפת לי שיהיה את השלט הזה, אני לא רוצה אותו, לא רוצה אובר שילוט, כאילו ברחוב זה,

יוחנן וייצמן:

לא, ברחוב לא, אני חושב שברחוב לא, אבל אם בחדר המדרגות, בכל בניין,

שרון דינור:

אני אם הייתי אוספת את כל השלטים המפריעים של המועצה לשימור אתרים, אני יכולה לבנות חזית של כמה קומות, כן,

יוחנן וייצמן:

אבל אני יכול להגיד לך באמת, את שואלת אותי,

איציק שוויקי:

קודם כל,

יוחנן וייצמן:

השלטים של המועצה לשימור עושים טוב לעיר,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

עושים טוב לעיר,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

עושים טוב להלכיות,

ציפי רון:

בואו,

יוחנן וייצמן:

הם, הם טובים,

שרון דינור:

אני לא אמרתי שאני לא אוהבת את השלטים, אני רק אומרת שאי-אפשר לעשות את הכול שילוט,

יוחנן וייצמן:

הם אינם כבר כעת.

ציפי רון:

בואו אני אגיד לכם משהו, אני בין השאר גם מורת דרך, וגם מדריכה את מורי הדרך,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

וכשמביאים קבוצות לטייל, ואנחנו רוצים שתהיה תיירות בעיר, זה מה שיש לנו למכור, אם לא שימרנו, והתקדמנו ועשינו משהו חדש לטובת מי שגר שם, זה לא אומר שאנחנו צריכים למחוק את העבר שלנו. לכן אני חושבת שצריך להתייחס לזה מאוד בזהירות.

יוחנן וייצמן:

הנושא רוחבי, הנושא הוא רוחבי, בסדר, זה ברור.

ציפי רון:

ולא בתוך חדר מדרגות, כי בתוך חדר מדרגות זה,

יוחנן וייצמן:

עברנו לאבן ישראל.

שרון דינור:

רגע, אנחנו מנסים לחבר את לורה. היא לא נמצאת? היא לא תגיע היום?

מורן בן זיו:

אולי יכול להיות שהיא תגיע באיחור, אבל לא.

שרון דינור:

הנה היא.

ציפי רון:

אז רגע, אז אנחנו עושים פה שלט, או לא עושים פה שלט?

יוחנן וייצמן:

לא, בזה לא.

ציפי רון:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר אם נקבל שלטה, החלטה צריכה להיות נורא רוחבית, אחרי זה להכניס את זה להנחיות מיוחדות,

ציפי רון:

אז אולי לא נחליט להרוס את המדרגות ואת הכול, לפני שיש לנו,

יוחנן וייצמן:

מדרגות,

איציק שוויקי:

תשימי שלט, השלט,

ציפי רון:

עזוב.

איציק שוויקי:

באזור הזה, על השלטים ששמנו, ירדו.

עו"ד דני ליבמן:

ישימו סטיקרים,

שרון דינור:

בשנלר, נכון,

יוחנן וייצמן:

בשנלר שזה מקום פחות רגיש.

ציפי רון:

לא שלט של המועצה, שלט של הבנייה של הקבלן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

לא של המועצה.

שרון דינור:

לא הבנתי, בשנלר זה פחות רגיש?

יוחנן וייצמן:

שנלר אזור פחות רגיש מפה, מבחינת זה שיתלשו שלטים.

איציק שוויקי:

לא, גם השחיתו בשנלר.

יוחנן וייצמן:

וגם בשנלר השחיתו.

איציק שוויקי:

ושמנו אותם מחדש, אתה שומע? השלטים בשנלר. וייצמן,

ציפי רון:

יש הבדל בין שלט של המועצה לבין שלט של הקבלן, זה לא אותו דבר. שלט של הקבלן שבונה שם.

יוחנן וייצמן:

אני חושב, לא נעים לראות, אני קשה לי.

דוד היימן:

לורה, את שומעת?

לורה ורטון:

עכשיו אני רואה, שומעים אותי?

דובר לא מזוהה:

כן,

לורה ורטון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

היית איתנו בדיון, האם ראית את המצגת? שמעת מה שקורה?

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני שואל, האם שמעת את הדיון?

לורה ורטון:

הקודם?

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

שמעתי את הכול,

יוחנן וייצמן:

אז מה דעתך?

לורה ורטון:

היו דברים שרציתי לראות, כי לא הבנתי אותם, לגבי גג הרעפים אני רגילה לויכוח, לגבי עצים הבנתי, סומכת על ציפי.

יוחנן וייצמן:

גג רעפים הורדנו,

לורה ורטון:

לגבי,

יוחנן וייצמן:

את הויכוח,

לורה ורטון:

לגבי השאר גם הייתי רוצה, לגבי החזית מכיוון שלא יכולתי לראות, וגם לא את החדר מדרגות, קשה לי להביע דעה.

ציפי רון:

מדרגות חיצוניות, לורה, אלה מדרגות חיצוניות, (לא ברור).

לורה ורטון:

אז חבל לי על המדרגות אם ככה, אבל,

שרון דינור:

לורה, את רואה עכשיו?

לורה ורטון:

עכשיו אני רואה, כן,

שרון דינור:

אז רק, אני אראה לך.

לורה ורטון:

אני מבינה, הריצוף בחוץ שומרים או לא?

יוחנן וייצמן:

הריצוף בחוץ, אם ירצו, הם ישמרו אותו, אם לא, הם חייבים לתת לעירייה. פירוק זהיר על חשבונם, מיפוי שלו, שרטוטים שלו לעירייה.

לורה ורטון:

הם רוצים, אנחנו משאירים את זה להם להחליט אם לשמור אותם?

יוחנן וייצמן:

לא הבנתי את השאלה.

לורה ורטון:

לא הבנתי, אנחנו משאירים להם להחליט אם הם רוצים להרוס אותם או לא?

יוחנן וייצמן:

לא להרוס אותם, אם רוצים לשלב אותם אצלם, או לתת את זה לעירייה, ואתה משלב את זה בשטחים ציבוריים של המוסדות שלנו.

לורה ורטון:

הבנתי, לדעתי עדיף להשאיר אותם במקום, אבל אני הבנתי כל הגישה שלהם, שזה עניין של טעם, מה שאני חושבת שהוא גישה הוא לא, פשוט לא נכונה. אנחנו לא פה כדי להביע להתווכח על טעם וריח, אנחנו פה כדי לשמור את הערכים היסטוריים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, תראי אם את רוצה אפשר להצביע על ההצעה שלך, אבל אני אומר לך דעתנו, ככל שמדובר במקום ציבורי בחזית, מסעדה, אולי אפילו בית ספר, אנחנו חושבים שכדאי לנצל את זה, לשמור, וחדרי מדרגות ואלמנטים במקומם, או להעתיקה, כפי הנדרש. זה בן אדם בתוך הבית הפרטי שלו, מה העניין שלנו? יכול להיות שעם ישראל הרבה יותר ייהנה מזה, אם זה יהיה באיזה בית ספר חדש, אפילו בוא נגיד בגילה, ניקח, נעשה שמה כזה, (לא ברור) מוזיאון, יהיה שמה ריצופים עתיקים, איזה שכונה, זה יהיה הרבה יותר תועלת ציבורית מה שבן אדם בבית הפרטי, תגידי לו תעה, תשאיר את הריצופים, הוא יעשה את זה, אחרי שיהיה לו טופס 4, הוא ישים על זה את החרסינות, ובא לציון גואל.

לורה ורטון:

אני לא לגמרי מסכימה,

יוחנן וייצמן:

את המחסן פלסטיק, כן,

לורה ורטון:

בידיים פרטיות, והם עוברים מיד ליד, ועירייה אם משהו דבר קבוע שאמור לדאוג לטווח הרחוק, ולעניין הציבור הכללי, אבל האמת היא שיותר חשוב לי, מאשר להתווכח על המדרגות בעניין הזה,

למרות שאני חושבת שזה טעות לתת להם לפרק אותם, זה עניין של ה - , של הריצוף, כי אני לא משאירה לשיקולם, כי זה דבר שבאמת נצפה מבחוץ. זה בעיני יותר חשוב,

יוחנן וייצמן:

זה לא נצפה, זה בתוך החלקה, זה לא בחזית הראשית, זה לא,

שרון דינור:

על מה אנחנו מדברים על הריצופים?

יוחנן וייצמן:

על המדרגות כעת,

שרון דינור:

רגע, לורה, שמעתי את התמונה של המדרגות, את רואה אותם פה כרגע?

לורה ורטון:

כן, אני רואה אותם.

שרון דינור:

המדרגות הן מדרגות שנמצאות בצד המבנה, אף אחד לא רואה אותם גם היום, הם מכל המאבקים שיש,

לורה ורטון:

כן, אני,

שרון דינור:

הם לא הכי חשובים, אני אומרת את זה בכנות.

לורה ורטון:

לא, אני הבנתי, ולכן אני אמרתי, זה ש - ,

ציפי רון:

אני חושבת אחרת, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אתם רוצים להצביע על זה? אין לי בעיה.

ציפי רון:

המאפיינים גם בתקופה הזאת,

שרון דינור:

אני מסכימה, אבל איך משלבים בבינוי החדש, כשהבינוי לגמרי חדש, אם החלטנו לשמור על הבניין, בוא נשמור על המדרגות. אבל אם שומרים רק על החזית, אני חושבת שיהיה קשה לשלב מדרגות שהם, כאילו לא שייכות לחזית, כאילו זה מנותק, זה,

לורה ורטון:

אני אמרתי, אני מקבלת (לא ברור) הזה, גם כי הם בפנים, והכול, למרות שעקרונית אני חושבת ש - , צריכים לשמור אותם גם מבפנים, כי בתים עוברים ידיים, והעירייה אמורה לחשוב על הטווח הרחוק, אבל מה שיותר חשוב לי, זה הדברים שבחוץ, החיצוניים כמו הרצפה, אז,

שרון דינור:

החלטנו אותו דבר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ההחלטה אותו דבר, אם אתם רוצים אפשר להצביע, אבל זה לא,

ציפי רון:

אבל אני, אבל לורה, אני ביקשתי משהו שאולי זה לא,

יוחנן וייצמן:

אפשר, אם אתם רוצים לא להצביע,

ציפי רון:

תיעוד, תיעוד של העניין הזה, ולהציג אותו שם, וגם את זה הם לא מסכימים כנראה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

לורה ורטון:

אני חושבת, אני חושבת גם דיברתי על זה,

ציפי רון:

אני מאוד מצטערת על זה,

לורה ורטון:

אני מקווה שנוכל למצוא פלטפורמה בעירייה להציג את הדברים האלה, את כולם.

חיים כהן:

כיכר ספרא, הרבה קירות.

לורה ורטון:

או בכיכר ספרא, או במקום אחר שיהיה מוזיאון לתולדות העיר, אני דווקא דיברתי עם מישהו.

יוחנן וייצמן:

נראה לי מורן בן זיו, תעשי לי טובה, תכניסי לפרוטוקול את העמדה של גברת,

עו"ד דני ליבמן:

גב' ורטון.

יוחנן וייצמן:

ד"ר ורטון,

חיים כהן:

לשים בכיכר ספרא.

יוחנן וייצמן:

וגברת רון, ש - , לטעמות היה עדיף לשמר את המדרגות, במקום, לשמר את לשחזר את המדרגות.

לורה ורטון:

אבל אני, אבל אני שוב,

יוחנן וייצמן:

את רואה כעת כמה זה נצפה דרך אגב, כעת את הולכת ברחוב דוד ילין, ו - , אין מצב לראות את זה,

שרון דינור:

רגע, רגע, מצאתי.

לורה ורטון:

עכשיו אני רואה, אני שוב, אני מקבלת את המקרה הזה, אני רק חושבת שעקרונית, אנחנו לא צריכים (לא ברור) את זה,

יוחנן וייצמן:

ברור שלא,

דובר לא מזוהה:

זה מה שאנחנו אומרים,

לורה ורטון:

לא עניינו, כי דבר פרטי הוא, הוא עובר ידיים, ואנחנו צריכים להיות המבוגרים האחרים שחושבים לטווח ארוך, אבל אני מקבלת במקרה הזה את העניין של המדרגות.

ציפי רון:

אנחנו לא מתווכחים על העניין הזה, השאלה הייתה אם לתעד את זה, ולהציג את זה במקום, כחלק מהאופי שלו,

יוחנן וייצמן:

זה לא, זה לא התיק הזה, זה ויכוח שאנחנו מכירים את הויכוח הזה,

ציפי רון:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

ולא אכפת לי לדבר עליו,

ציפי רון:

אבל אם אנחנו,

יוחנן וייצמן:

שילוט חיצוני, אני נגד, אני אומר את זה באמת, פנימי, אני רוצה, אני בעד לדבר עליו. האם על כל בניין לעשות שלט, אז, הבניינים החשובים השלטים שלהם יאבדו את הברק.

ציפי רון:

הבניין הזה, אנחנו הורסים את המרקם הזה, ולכן ביקשתי את השלט, לא בכל מקום, ולא לכל דבר. פה ספציפית זה אחד הרחובות הכי יפים שיש, אחד המעניינים שיש,

יוחנן וייצמן:

הבניין הוא מאוד יפה.

ציפי רון:

אנחנו הורסים את זה, אז את זה כן הייתי רוצה לשמר, לפחות לתעד, להראות שזה מה שהיה. זה מאוד חשוב.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שהבניין הוא ברחוב יפה.

שרון דינור:

וייצמן, אולי באמת בוועדה הבאה, בוא נזמן את ה - , רק לשמוע, את האנשים האחרים, ואת ציפי,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה.

שרון דינור:

על השילוט, אפשר, אני יכולה,

יוחנן וייצמן:

וועדה הבאה אין לנו הרבה תיקים, נכון?

שרון דינור:

אני יכולה לבקש גם מישהו, הקולגה שלי מתל – אביב גם לדבר על,

ציפי רון:

בוא נעשה סיור בתל – אביב, בואי אני אקח אתכם לסיור, וכמה מקומות, וכמה שכונות היסטוריות בתל – אביב, וטראו את זה. אגב תל – אביב התחילה את השימור, אחרי ירושלים, הם ביקשו ממנו בזמנו את התקנונים של תוכניות השימור הראשונות של טלביה, ושל קטמון הישנה וכן הלאה, ואז הם שאלו - מה אתם משמרים גדרות? אתם משמרים עצים? ומה? לקחו את התקנונים, ופיתחו את זה בתל – אביב, ועכשיו הם משיגים אותנו. בואו ניקח אתכם לראות את התיעוד על הבניינים,

יוחנן וייצמן:

משיגים אותנו לא בעניין השימור, אבל בוא נעזוב את זה, בסדר.

ציפי רון:

לא, זה חלק מההיסטוריה של העיר, זה חלק מההיסטוריה הארכיטקטונית והיישובית של העיר, את זה משהו שאנחנו יכולים בהינף יד לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אם נעשה לכל בניין שלט בחוץ, איך יראה,

ציפי רון:

לא כל בניין, אבל בניין כזה ברחוב הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

זה לא כל בניין, בייחוד שאנחנו הורסים את זה,

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה. תיק הבא.

שרון דינור:

טוב, התיק הבא, הוא בעצם כנראה, רגע,

יוחנן וייצמן:

הם היו בדיון.

שרון דינור:

מה זה הדבר הזה? הזיה, טוב, רגע. התיק הבא אנחנו ב - ,

יוחנן וייצמן:

יפו, תיק אחר, אני רואה,

דוד היימן:

יפו 75.

שרון דינור:

יפו 75, אני חושבת שזה,

יוחנן וייצמן:

לא היו, לא היו טעיות.

שרון דינור:

שזה התיק הכי דרמטי של היום, מדובר פה בתוכנית גם כן בסמכות מחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בשכונת אבן ישראל, שהיא שכונה באמת אחת הכי מיוחדות שיש, בעיר.

דוד היימן:

עדיין.

שרון דינור:

עדיין נכון. היה לנו פה כמה דיונים פורצי דרך בנושא של, סביב החצר הזאת, אני ברשותכם רק אזכיר לכם, אחת התמ"א/38 הראשונות שהיו לנו, שעוררו את הדיון הזה, עוד אפילו לפני מדיניות רק"ל ואחרי זה עוד יותר אחרי מדיניות רק"ל. הייתה לגבי בנייה של תמ"א/38, יש תוכנית שימור על החצר הזאת שהכין מולכו לפני בשנות ה-90, התוכנית שימור הזאתי אף פעם לא התרוממה, זאת אומרת אנשים לא מימשו את הזכויות גם שהיו להם, מכוח התוכנית הזאתי, כולם מכירים את האזור הזה, והסתובבו, זה שכונת חצר שבאמת אין הרבה מקומות, שהם בשיא האינטנסיביות של יפו, יש לך איזה מעבר שפתאום אתה במין איזה אואזיס כזה, החצר הפנימית הזאתי היא נורא מיוחדת, יש משהו גם בכל ה- , סוג של עסקים שיש שמה, זה קצת הזנחה שהוא שומר עליה דווקא, היא לא מלוקטת,

דוד היימן:

כן,

שרון דינור:

היא לא מעובדת, היא אותנטית, אתה יודע זה בדיוק המילה.

יוחנן וייצמן:

את מנסחת נורא עדין, במילים סוג עסקים, אבל בסדר.

שרון דינור:

יש שמה כל מיני מסעדות, כל מיני,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תראה יש לזה רצף של מעברים, זה באמת אזור נורא, נורא מיוחד, כי יש את האזורים שפה כבר פותחו ליד זה, והם פותחו יפה, כי אני נכנסתי לשמה, אני מסתובבת שם הרבה, אני לוקחת לשם קבוצות הרבה, פגשתי את וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן, נפגשנו שם פעם.

שרון דינור:

לפני שנסעתי לבוסטון, וכאן זה בית היתומים, יש שם רצף של חצרות כזאתי שהחצר הזאתי שהיא אחת משכונות החצר הראשונות שנבנו. אז בקיצור, הבנתם שהמקום הזה נורא מיוחד, אז מה היה לנו? היה לנו פה תמ"א/38, שבסופו של דבר אישרנו להם להגיש קומה מעבר למדיניות, וועדת השימור, עשו פרויקט נורא יפה, באמת אם אתם הולכים לשם, הפרויקט יפה. אני חושבת ש - , רגע, מה,

יוחנן וייצמן:

חלק כן, חלק לא,

שרון דינור:

מה שרציתי להגיד, לא, אני מדברת רגע על, לא על הפרויקט שנבנה שפונה כלפי אגריפס.

יוחנן וייצמן:

לא, התמ"א על אגריפס הוא יפה, אבל תמ"א על יפו הוא לא יפה.

שרון דינור:

התמ"א על אגריפס, לדעתי עשיתי שמה, אני לוקחת על עצמי, עשיתי טעות, לא הבנתי באמת, אני חושבת הוא נראה, הוא לא נראה כמו כמה יחידות בודדות, הוא נראה כמו קונגלומרט, ולא רציתי שהוא יהיה שם, רציתי שהוא יראה,

יוחנן וייצמן:

פרוסות.

שרון דינור:

שימור על ה - , פרוסות, פרוסות. את התמ"א ל - , שבה התעורר הדיון, התמ"א ליפו, שבה באמת, היה פה דיון יותר משמעותי, נתנו קומה מעבר לתוכנית המאושרת, ועל זה, זה התקבע, זאת אומרת אחרי זה באו לפה עוד, באו לפה עוד בקשות שרצו לפי מדיניות רק"ל, ו - 8 - 10 קומות, אמרנו - לא, לא, פה חברים זה משהו מיוחד. היוצא דופן, רגע, ורק להגיד, מה שמפריע לי בתמ"א/38 שנעשתה שמה, שאם נקבל את כל החצר הזאתי, כמו התמ"א, עם הקומה מעבר למדיניות. בעצם נאבד את האוטנטיות שלו. אוקי, כאילו יהיה לנו פרויקט שהוא בנפח אולי, זה הוא כבר לא, הוא חסך את החיים המיוחדים של המקום.

ציפי רון:

קוראים לזה רוח המקום.

שרון דינור:

רוח המקום, אוקי, זה מה ש - . עכשיו עוד פרויקט שהיה פה, שגם הוועדה המקומית וגם וועדת שימור התנגדו לו, כלומר היינו כאן, הצוות, הדרג המקצועי, והצוות הזה, כולם זה, והוועדה המחוזית בכל זאת אישרה, זה 6 קומות, אלה מלון 74419,

יוחנן וייצמן:

בחזית המזרחית, כן,

שרון דינור:

ששמה נאמר שחייבים את ה - 6 קומות בשביל זה, עכשיו זה גם בינוי ש - , על הנייר אולי אפשר לשמור, אני לא חושבת, מההיכרות שלי עם הנתונים, החלקות הקטנות, אי-אפשר לעשות שם לובי, וממ"ד ומדרגות, ממ"קים, מעליות בחלקות האלה, ולשמור על ה - , אולי יהיה שימור של האבנים החיצוניים, אני קשה לי להאמין משהו אחר יישמר. מצד שני, יתרון שלו שהוא באמת יביא אולי,

יוחנן וייצמן:

חיים,

שרון דינור:

עוד חיים, כאילו, עוד איזה משהו לזה, אז אנחנו נראה מה יהיה, אוקי, לא, לא הוגשו פה, אף פעם לא מוגשות פה התנגדויות מהסביבה, כי בעצם מי ש - , בעלי הדירות פה, הם לא גרים במקום, כנראה הכול שכירות, אם אתם מגיעים לשמה לסיבוב, אתם רואים גם שהסוציו - אקונומי שם

הוא בין הנמוכים ביותר, של מי שמתגורר שמה. אז זה אזור שהוא לפני ג'נטריפיקציה מה שנקרא, נמצא,

יוחנן וייצמן:

וכבד.

שרון דינור:

עכשיו הוא נמצא, יש לנו את היפו 75, שזה מה שנמצא פה, זה שיכון, רגע, אני אעשה את התלת – מימד, מה שנקרא היה שיכון של הרבנית, בטח ציפי מכירה את זה ויכולה לספר אולי אפילו יותר טוב ממני, היא הייתה המיליונרית של השכונה הזאת, זה הייתה שכונה שהייתה מעורבת ספרדים, אשכנזים, והיא הייתה מיליונרית אמריקאית, והיה לה את הבניין רב – קומות, הוא היה 3 קומות בבנייה עות'מאנית, זה היה נחשב המון, וגם הברזל המגולוון הזה שיש, סוג של בידוד שרואים על זה, זה היה סוג של, את רואה,

לורה ורטון:

ברזל?

שרון דינור:

תסתכל, הפח,

יוחנן וייצמן:

הקומה העליונה,

שרון דינור:

הפח המגולוון הזה, שיש על הקומה האחרונה, אולי בתיק תיעוד תיכף נראה את זה יותר טוב, הוא היה למעשה חומר בידוד, זה היה כאילו פטנט ייחודי לזמן הזה, כאילו אנשים חושבים שזה עבירת בנייה, זה לא עבירת בנייה, זה ממש אותנטי, אז יש לנו פה את הבניין הזה, שהוא באמת יוצא דופן. אוקי, אז מה הבקשה? בוא נראה לכם את הבקשה, ואחרי זה נכניס אותנו פנימה. רגע,

ציפי רון:

שרון, תראי גם מכיוון הכיכר וגם מכיוון רחוב יפו.

שרון דינור:

אני אראה לכם גם את התיק תיעוד,

עו"ד דני ליבמן:

בוודאי.

איציק שוויקי:

דרך אגב היה פעם, אתה יודע מה, אתה זוכר היה דיון עקרוני עם ראש העיר היה סיפור ברחוב על אבן ישראל, החדר במליאה, היה דיון עם ראש העיר על בניין שם. ואז דיברו על הגובה, ואז הוא אמר שצריך להיות גובה אחיד, ואז קבעו את הגובה האחיד של אבן ישראל גובה אחיד, ברחוב יפו, והוסיף אז קומה תוספת מהתב"ע.

יוחנן וייצמן:

לא זכרתי, על זה 18/ז.

איציק שוויקי:

היה דיון מפורט על השכונה הזאת, הוא בא ואמר - חבר'ה אני מוסיף עוד קומה, וכולם התיישרו לקומה, עכשיו מה שקורה זה שיניים, כל אחד בונה יותר, ויותר, ויותר, ואז זה שקיבל 7 ירצה 8, 8, 9 ואז אמרנו,

ציפי רון:

תוספת, לתוספת נוספת.

איציק שוויקי:

ככה, צריך להצליח לקבוע קביעה, להחליט איך שצריך, להשאיר את זה איך שקבעו, עם התוספת קומה בניגוד לתב"ע, התב"ע הייתה נגיד, 4 לדעתי,

עו"ד דני ליבמן:

3.

שרון דינור:

טוב, הנה זה היה, זה הבניין,

איציק שוויקי:

אבל הוסיפו שתי קומות, ראש העיר הוסיף שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

כן, אני גם חושב, נדמה לי מה שעשינו עד היום זה שתי קומות.

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

מעל התב"ע ההיסטורית, סליחה,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא? התב"ע ההיסטורית נתנה 3 ל-2, ואנחנו נותנים היום 5 ו-4, לא?

שרון דינור:

קומה מעבר,

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר.

איציק שוויקי:

רגע,

שרון דינור:

רגע, אז הנה רגע רצינו להסתכל קצת על ה- , על, קודם כל הנושא של הקמרונות,

איציק שוויקי:

רגע הם עשו חתך רחב?

שרון דינור:

אני תיכף, הקמרונות הפנימיים, יש פרטים מקומיים,

איציק שוויקי:

זה שכונה היסטורית, היסטורית.

יוחנן וייצמן:

ברור.

שרון דינור:

הנגרות,

איציק שוויקי:

אתה יודע למה אבן?

עו"ד דני ליבמן:

לימדת אותי למה,

יוחנן וייצמן:

53.

עו"ד דני ליבמן:

למה אבן.

איציק שוויקי:

למה אבן?

עו"ד דני ליבמן:

לא 53, אני כבר אמרתי, אז תגיד 52.

שרון דינור:

מקמרונות,

עו"ד דני ליבמן:

כי ב' זה 2.

יוחנן וייצמן:

זה א'.

עו"ד דני ליבמן:

זה א'?

שרון דינור:

אתם רואים את ה - , בתקרה את הבסיסים של מה מנורות.

איציק שוויקי:

גם משפחת אלין הייתה שם,

עו"ד דני ליבמן:

צודק.

איציק שוויקי:

יש את התמונות, תמונה באבן, רואים שם את כל המשפחות.

שרון דינור:

טוב, רגע,

איציק שוויקי:

של הירושלמים,

שרון דינור:

בוא נראה רגע,

איציק שוויקי:

העשירים של ירושלים.

שרון דינור:

עכשיו החתך מה שרצית. אוקי. הנה, אוקי, זה מה שמוצע פה. זה סוג, זה החתך שיש לי, אין לי יותר מזה, מזכירה להם שהנייר סופג דברים שהמציאות לא סופגת, זאת אומרת זה, לא, זה אי-אפשר לעשות, הנייר סופג שרטוטים, המציאות לא סופגת אותם, זאת אומרת זה שמישהו מייצר תוספת קומות שהכול נשמר, כמו נגיד פה, בלי קיר שיוורד למטה,

איציק שוויקי:

תסתכל על התמונה.

שרון דינור:

אני ממש בספק אם זה יכול לקרות,

איציק שוויקי:

כן, תיכנס ל - ,

שרון דינור:

יש את הדברים האלה בהיתרי הבנייה, הם כבר לא מצליחים להישמר,

איציק שוויקי:

תסתכל על תצ"א של הרחוב, ואז תראי את הגובה של מה שקורה כרגע,

שרון דינור:

בסדר, זה אני מסתכלת מה ש - ,

איציק שוויקי:

יכול להיות כמו שאת אומרת, הצייר מצייר אחרת. יש תוכנית (לא ברור).

שרון דינור:

טוב, אנחנו באמת היינו, במקרה הזה, לא, היינו הכי שימוריים שיכול להיות, כי באמת התוכנית הזאת בעינינו היא לא מתקבלת, והיא ממש, ממש נוראית, זה במתחם נורא נורא רגיש, והיא יוצרת, שאומרים שהמבנה ציבורי וזה, הם אפילו לא מבקשים מבני ציבור, לא מתיימרים לבקש מבני ציבור, זה מגורים לכל דבר, זה תשריט, זה תב"ע, כן? אם זה היה מבני ציבור, היו יכולים לבקש ציבור, וגם אני חושבת שלא בכל מקרה זה שאנחנו נותנים תוספת למבנה לציבור, יהיה תקף, בשכונה כל כך רגישה, האדריכלות והערכים של המקום, צריכים להוביל אותנו, זה באמת כאילו, יש מקומות שאתם אומרים לנו, אף אחד לא מסתובב בבית ישראל, בואו פה, זה מקום שמסתובבים בו, אין יום שאני מגיעה שם, אין שם קבוצות של תיירים, אפילו בתקופות הכי קשות שיש, יש חיילים, יש תלמידים. אז אני באמת חושבת שאסור, אסור, אסור לאבד את המקום המיוחד הזה. הוא באמת בעל איכויות נדיר, בסיפור של חצר ירושלמית נדירה שהצלחנו איכשהו עדיין לשמור עליה, זה שיש שם מלון שקיבל יותר על הגדה הזאתי, אנחנו שמרנו באדיקות, גם בוועדה הזאתי, וגם איתי ואתכם, כלומר בהרכב הנוכחי שלה, אנחנו חוזרים על המדיניות הזאתי כל הזמן, כל הזמן תוקפים אותנו על המדיניות הזאתי, זה מה שיש לי להגיד, אנחנו פשוט דחינו אותה. אם אתם רוצים, נכניס אותם.

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס אותם. יפו.

לורה ורטון:

אני רק אגיד באמת, אם לא שומרים את זה, אז אני לא יודעת מה כן, נראה לי כי המקום ממש חשוב.

שרון דינור:

כן, כן, הנה עכשיו אנחנו נשמע אותם, בדיוק הזמנו אותם. את שומעת טוב? אז לורה, ורואה, נכון?

לורה ורטון:

אני שומעת לא טוב, אבל אני שומעת, ואני רואה מה שלא היה קודם, אז זהו.

נועם וקנין:

שלום, בוקר טוב.

שרון דינור:

תזכיר לי.

נועם וקנין:

נועם.

שרון דינור:

נועם מה?

נועם וקנין:

וקנין.

שרון דינור:

וקנין שאתה מה? ומי אדריכל שימור?

נועם וקנין:

משה.

איציק שוויקי:

זה משה שפירא?

נועם וקנין:

כן,

איציק שוויקי:

הוא האדריכל?

שרון דינור:

הוא אדריכל שימור,

נועם וקנין:

הוא אדריכל שימור.

איציק שוויקי:

שימור, מי האדריכל?

שרון דינור:

אין אדריכל, יש הנדסאי.

נועם וקנין:

הנדסאי, כן.

ציפי רון:

אתה נועם?

נועם וקנין:

אני נועם, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו איתך.

נועם וקנין:

אז ככה, המבנה הזה.

יוחנן וייצמן:

אני מניח קראת את ההמלצה.

נועם וקנין:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

כן,

נועם וקנין:

על ההמלצה ישירות, סעיף סעיף,

שרון דינור:

6,

יוחנן וייצמן:

מה?

נועם וקנין:

אני אומר המצגת פה, ערכתי אותה בצורה כזאת שאנחנו נגיב על ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז תרוצי עם המצגת.

נועם וקנין:

על ההחלטה, המבנה הזה, אני מניח שכולם, כל מי שעבר ביפו מכיר אותו, המבנה עצמו, חוץ מהחנויות למטה הוא נטוש כ - 10 שנים, הבעלות שלו זה בעלות של עמותה, עמותת יעבץ, מהסיבה לכך שלא הפעילה, ולא קידמה פה שום דבר, והעלויות, כרגע המצב של הבניין הזה, הוא מאוד מאוד מוזנח, ונדרש ממש סוג של, גם בלי שילכו פה להליך של תמ"א או משהו כזה, בשביל להשמיש אותו לחדש אותו, נדרש פה חיזוק מאוד מסיבי, ועלויות גדולות. לפני שהגשנו פה תוכנית נקודתית על המגרש, בדקנו הליך של תמ"א כמו שיש פה בהמשך הרחוב, ברחוב ממש מעלינו הצמודים, יפו 77 ו - 79, ואישרו לנו להתקדם עם תוכנית להוסיף על רחוב יפו את הקטע הקדמי, ולהשאיר את רחוב, את שכונת אבן ישראל במצב שלה הנוכחי,

שרון דינור:

(לא ברור).

נועם וקנין:

כן, מול מחלקת תכנון, לא שאישרו, היה דין ודברים בנושא.

יוחנן וייצמן:

שיח.

נועם וקנין:

כן,

לורה ורטון:

רואים משהו על המסך שונה? כן אני יודעת,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

ציפי רון:

מול מי היה השיח? מול מי היה השיח? סליחה, מול מי היה השיח?

נועם וקנין:

מול אמי.

ציפי רון:

מול אמי.

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר. אנחנו איתך.

נועם וקנין:

בגדול היה להשתוות לבניין הסמוך לו. עכשיו זאת אומרת אנחנו נוכל פה לעלות ב - , לעלות בקומה אחת בלבד, בשביל להשתוות לו, וזה לא הצדיק הליך של תמ"א, לכן היזם, העמותה ביקשה לקדם פה תוכנית קצת יותר, יותר גדולה. כדי שזה יהיה רק כדאי ואפשר ליישם אותה. העמותה, כתרומה, או,

איציק שוויקי:

זה הקדש? היה הקדש הבית היה הקדש?

נועם וקנין:

זאת לא הקדש, זה עמותה פרטית.

איציק שוויקי:

כן, אבל הבית, העמותה קנתה את זה או שקיבלה?

נועם וקנין:

(לא ברור) שלה. עכשיו קצת על המבנה כמו שגם מופיע בתיק תיעוד, המבנה עצמו כל שנותיי היה מוגבה גבוה יותר, היה כינוי שלו המגדל של שכונת אבן ישראל, והוא היה גבוה תמיד, ולכן במצב, וגם החלקה שלו היא קצת שונה בגודל שלה משאר החלקות פה, שהם 1.20 מטר, 1.50 מטר, פה

מדובר על חלקה של 240 מטר, היא יותר גדולה. ולכן ראינו לנכון שאפשר כן, יצדיק אולי קצת לחרוג מהמדיניות. עכשיו אני מבין ששכונת אבן ישראל, הרצון שלה להישמר בצורה נמוכה, אבל אנחנו כבר כאילו רואים שיש לנו פה המצב המוצע, יש לנו פה תוכנית ממש בלב השכונה, של מלון עתידי, שהוא 6 קומות, הוא כבר לא, הוא בלב השכונה.

יוחנן וייצמן:

לא אהבנו אותו.

נועם וקנין:

כמובן,

ציפי רון:

לא בשכונה, הוא על רחוב,

נועם וקנין:

הוא בתוך השכונה.

יוחנן וייצמן:

הוא בסמטה, הוא בסמטה.

ציפי רון:

בסמטה.

יוחנן וייצמן:

במזרח.

נועם וקנין:

איפה הכיכר הפנימי, באמצע הכיכר הפנימי.

עו"ד דני ליבמן:

הוא בלב של דופן השכונה.

ציפי רון:

הוא בלב של דופן השכונה.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

הוא לא ברחוב יפו.

ציפי רון:

הוא לא בכיכר הפנימי.

יוחנן וייצמן:

הוא בכיכר הפנימית.

עו"ד דני ליבמן:

השכונה הזאתי הכול (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוא בכיכר הפנימית, כן,

נועם וקנין:

ש כיכר?

עו"ד דני ליבמן:

כן, בסדר הוא, הדופן.

יוחנן וייצמן:

הוא הדופן המזרחית של הכיכר הפנימית, זה הדופן הצפונית,

ציפי רון:

מזרחי,

נועם וקנין:

הוא כבר לא נשאר ונשמר במדיניות של, של התוכנית של אבן ישראל, וכמו שאפשר לראות גם בתוכניות של 77 ו- 79 זה לרחוב, החזית לרחוב יפו, סליחה, זה שכונת אבן ישראל, זאת רחוב יפו, זה הבניינים השכנים שלנו. הם הציעו בהליך של תמ"א, פשוט הם היו קטנים, הם היו שתי קומות במקור שלהם, היה להם כדאיות כלכלית, גם חלקות מאוד קטנות, לקבל את מה שנתנו להם, והגיעו לגובה הזה, זאת אומרת גם פה אנחנו כבר מעבר ל- , למדיניות של השכונה, עכשיו ניכנס גם ככה

לרחוב הפנימי, זה רחוב, זה מבט מרחוב אבן ישראל, כאשר הבית הסמוך מסתיים פה, ומי שעומד בשכונת אבן ישראל, התפספס לי פה.

יוחנן וייצמן:

זה מבט מהכיכר, לא,

נועם וקנין:

זה מבט מהכיכר, על הבניינים הקיימים, הוא רואה, זה לא שזה נעלם מעיניו התופעה, אבל מה שקרה פה, אוקי, הוא רואה את זה, זה לא, זה כאילו אולי מרגיש שהגג נגמר ב – 3 קומות, אבל המראה של זה, המופע של זה בפרט, אני לא נותן ציונים לפרויקטים אחרים, אבל המופע עם המעלית החיצונית, וכל המערכות שהיו צריכים לצמוח עד ללמעלה, לא נתנו תוצאה יפה, לכן המחשבה שלנו הייתה, זה המבט שלנו לרחוב אבן ישראל,

חיים כהן:

תגיד לי, אתה תיאמת את התוכנית הזאת עם המחלקה?

נועם וקנין:

לא תיאמתי עם המחלקה,

שרון דינור:

כי זה שימור, זניח כאן התוכנית,

נועם וקנין:

מה זאת אומרת? עם איזה מחלקה?

שרון דינור:

אם אתה מגיע למקום הכי שימורי בעיר, עם בניין כזה לשימור, אתה לא מגיע אפילו, עזוב, עזוב, קומות אפילו. חזיתות וזה, משהו, כאילו מערכות, מה אתה הורס, מה לא הורס, בפנים, זה נראה לי כאילו ממש עלבון אבל באמת.

איציק שוויקי:

היא שואלת שאלה למה לא הגעת למחלקה.

שרון דינור:

לא הגעת, לא דרכת, מה קרה?

איציק שוויקי:

למה לא באת לתיאום, תיאום ציפיות.

נועם וקנין:

מקבל את ההערה, אפשר פשוט,

שרון דינור:

אפשר את הזה רגע?

נועם וקנין:

זה?

שרון דינור:

לא, את העכבר. אני לא סוגרת, אני רק רציתי להסתכל.

חיים כהן:

אני רוצה להציג היושב ראש איזה שהוא הצעה, ותגיד לי אם זה מקובל עליך. אני הייתי מבקש אם אפשר, להוריד את זה מסדר היום, אני מבקש שתעשה תיאום מול המחלקה,

נועם וקנין:

אוקי,

חיים כהן:

אני חושב שזה נכון, כי גם אנחנו, שאנחנו צריכים, בוא נגיד אנחנו לא תמיד מקבלים את העמדה של המחלקה, אבל הרבה יותר מקצועי, זה שאנחנו יכולים להבין, אנחנו סומכים, שהם בדקו, מביאים לנו את הנתונים, יש לנו את השיקול דעת נכון, כן, לא, זה, יש בזה איזה שהוא פגם בזה, אתה מבין שאתה רק מתחיל את התהליך, אתה אמור להגיע למקומית, אתה אמור להגיע לזה, ואז יישאלו שאלות, גם המחוזית. אני לא חושב שזה נכון מקצועית, אני בכל אופן, אני לא מרגיש בנוח לקבל החלטה כשאני לא רואה את הגוף המקצועי, שיש לו מה להגיד, תגיד לי, לא מכיר, לא יודעים, לא עשו שום דבר, ואז מה עשיתי? לא עשיתי שום דבר, על בסיס מה אני מחליט. אני חושב שזה לא נכון מצידכם, אני לא, לא רוצה להיכנס מה, מה היה, מה היה הסיבה שלו.

שרון דינור:

יש לו דיון במחוזית.

חיים כהן:

מתי?

עו"ד דני ליבמן:

יש לו לוחות זמנים,

חיים כהן:

מתי יש לו במחוזית? מתי יש לו במחוזית? קבעו לך, עוד לא קבעו לך?

נועם וקנין:

יכול להיות,

חיים כהן:

אני מבקש אם אפשר לשבץ זה כבר לדיון הקרוב,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בתקופה הזאת, שרון, תשבי איתו.

נועם וקנין:

מבחינתי זה מקובל לגמרי.

חיים כהן:

אז זהו, אז אנחנו חושבים בוא נסיים את (לא ברור), אם אתה כבוד היושב ראש מסכים, אני חושב שזה הדבר הכי נכון, זה התיק יעלה בוועדה הקרובה, אנחנו לא מעכבים את זה, אבל אני רוצה שבשבועיים האלה, לא יודע כמה שניתן, אני מבקש שרון, ברמת התיאום המקסימאלית, וגם אם, גם עוד פעם, אני לא יודע למה מסיבה כזאת או אחרת, התיק הזה מגיע, לדיון בוועדה הקרובה. זהו. ככה אני חושב. אם כבודו מקבל את ההצעה, אז מבחינתי אפשר לסיים את הדיון.

נועם וקנין:

בסדר גמור, קבענו.

חיים כהן:

בסדר?

נועם וקנין:

אוקי,

חיים כהן:

מי אדריכל שימור שלך?

נועם וקנין:

משה שפירא,

חיים כהן:

אז הוא מכיר את כל התהליך, בסדר?

נועם וקנין:

אוקי,

חיים כהן:

לורה, אמרת משהו?

לורה ורטון:

רק ש - זה חיים, כן שמדבר?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

כן.

לורה ורטון:

אז אני מקבלת להוריד את הדבר הזה, אני חושבת שזה רעיון טוב.

חיים כהן:

בעצם, אז זה בסמכות היושב ראש,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא, זה בסדר, ההצעה היא מקובלת לכולם.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

ייערך תיאום, אתה תציע את העמדות שאתה הצגת כעת, למחלקה, זאת אומרת אתה, התחלת, פתחת בטיעונים ש - , לפחות הם לנושא לשית, אני לא יודע אם הם נכונים או לא, אבל ברור שנושא לשית, יש על מה מדבר, העלית טענה נכונה, ותמיד היה הגבוה בקומה מעל, יש על מה לדבר.

חיים כהן:

אגב ערך ההיסטורי של הבניין, כשאתה נכנס, מה הערך ההיסטורי שהוא היה ניכר רב שחקים בירושלים.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא רוצים שמה שתעשה 60 קומות, היום,

חיים כהן:

אבל זה בנידון,

נועם וקנין:

מלכתחילה להציע כזה דבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בנידון, ומצד שני יכול להיות החלטה כזאת גם כן השלכות רוחביות, אז לכן אני מאוד רוצה, שתשב עם הדרג המקצועי, כדי שהדרג המקצועי יציג לנו מה, אם יש,

יוחנן וייצמן:

מה נשאר לכם.

חיים כהן:

השלכות, או אם אין השלכות, כדי שיהיה, שיקול דעת להחליט.

יוחנן וייצמן:

גם שוב, גם תבדקו במהלך זה, אני רואה את המשך ההמלצה, ההמלצה נוסחה דרך השלילה, אפשר גם לנסח בדרך החיוב,

חיים כהן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לכתוב לו, לא משנה,

חיים כהן:

כן, לא משנה, לכל,

יוחנן וייצמן:

תשבו על הנושא, מה כן אתם רוצים לשמר בתוכו, מה לא, יכול להיות שיהיו חילוקי דעות, תחזרו לפה,

חיים כהן:

אין בעיה, בשביל זה אנחנו פה, אבל אנחנו נהיה יותר חכמים.

יוחנן וייצמן:

דיון הבא כן,

מורו בן זיו:

27 לאוקטובר.

חיים כהן:

27,

ציפי רון:

רק תוודאו, רק תוודאו,

יוחנן וייצמן:

בשבוע שאחרי שמחת תורה.

ציפי רון:

זה לא יגיע לוועדה המחוזית, או משהו.

יוחנן וייצמן:

זה לא יגיע.

חיים כהן:

אין וועדה, אין וועדות עכשיו.

יוחנן וייצמן:

אין, אין.

חיים כהן:

אחרי החגים.

שרון דינור:

הוא לא יספיק ל - ,

מורן בן זיו:

את לא תספיקי.

נועם וקנין:

מה זאת אומרת?

מורן בן זיו:

לשבת עם ה –

שרון דינור:

הוא לא יספיק, אנחנו מוציאים סדר היום תוך 3 ימים, אבל אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוציא סדר היום, לרשום את ההמלצה כפי שהיא לעשות את התיאום.

שרון דינור:

לא יהיה, אנחנו סגורים. ה – 27 זה כשחוזרים מסוכות, כולנו לא נהיה פה.

יוחנן וייצמן:

אבל איזה יום זה ה – 27 בשבוע?

שרון דינור:

איך שחוזרים מסוכות.

נועם וקנין:

שבוע הבא.

שרון דינור:

יום ראשון.

נועם וקנין:

מחר אפשר.

יוחנן וייצמן:

בבוקר אחרי סוכות?

שרון דינור:

ישר, נכון,

מורן בן זיו:

רגע, לא, לא, שנייה,

שרון דינור:

רגע,

עו"ד דני ליבמן:

יש ב – 27,

מורן בן זיו:

כן, כן,

שרון דינור:

כן, ישר אחרי סוכות. אז יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

אז זה חייב לשבת, כן,

שרון דינור:

אתה יודע אולי מחר עם אביגיל.

חיים כהן:

יש לך את כל השבוע, שרון, יש לך,

שרון דינור:

אפשר גם,

חיים כהן:

רביעי, חמישי, יש לך,

שרון דינור:

יש לנו,

חיים כהן:

רביעי, חמישי, ויש לך ראשון, שני ושלישי.

שרון דינור:

בקיצור, אני משאירה את ההמלצה כמו שהיא,

יוחנן וייצמן:

כן, עזבי, את משבצת כפי שהיא.

שרון דינור:

מנסה לשבת איתו ב - ,

חיים כהן:

בדיוק,

שרון דינור:

זה בסדר,

חיים כהן:

אז יש לך, רביעי, חמישי, ויש לך ראשון, שני, ושלישי.

יוחנן וייצמן:

זה לא הבוקר, זה שמחת תורה, שמחת תורה חמישי.

שרון דינור:

תזכירי לי.

נועם וקנין:

אין לי בעיה, אני פה. אני אסביר גם למה לא,

שרון דינור:

כן,

נועם וקנין:

אני אסביר לך גם למה לא.

שרון דינור:

מה אתם רוצים פה? זה, יש רק להגיד, אני מצטער זה לא יקרה שוב, זה התשובה (לא ברור), היחידה.

נועם וקנין:

לא, בוודאי, מכירה כבר תוכניות שלי.

שרון דינור:

זה מה שאני אומרת, בגלל זה זה הכי מעצבן אותי.

נועם וקנין:

תודה רבה.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

נועם, שנה טובה.

נועם וקנין:

שנה טובה.

שרון דינור:

ביי. נועם, אשתך כשאתה רב איתה, כל היום את צודקת. טוב, התיק הבא, הוא תיק בהשראת וייצמן,

מורן בן זיו:

הם לא מגיעים.

שרון דינור:

הם לא מגיעים, כי הם קיבלו את ההמלצה, כאילו כן, תיק ש - ,

יוחנן וייצמן:

תציגי את הבניין, מאה אחוז שלום.

חיים כהן:

אני יוצא,

שרון דינור:

תודה רבה.

חיים כהן:

גמר חתימה טובה.

יוחנן וייצמן:

אתה לא תהיה ב - ?

חיים כהן:

כן, אני,

יוחנן וייצמן:

27 תהיה.

חיים כהן:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נהיה. לא, התיק הבא קצר מאוד.

חיים כהן:

גמר חתימה טובה לכולם.

שרון דינור:

התחלנו לדבר על דרך רמאללה, תיק 1357302, בסמכות הוועדה המחוזית, בעצם אנחנו מדברים פה על הריסה של מבנה היסטורי, לפיה גדרות שאנחנו מכירים, הגדרות של הוועדה לשימור היה חשוב להגיד, עד 67 בעיר מזרח העיר, מה שמוכר לנו כבנייה ירדנית, עושים בחינה נוספת, עכשיו יש פה בניין שהוא נמצא בדרך רמאללה זה ציר,

איציק שוויקי:

רכבת הקלה, לא?

שרון דינור:

הוא לא ציר משני, זה מה שהכוונה שלי הייתה להגיד, הוא לא, הוא ציר שהוא יחסית משמעותית, ומציעים פה בניין חדש של 8 קומות וחנייה תת קרקעית וכו' זה, זה לא משהו ש - , רגע, הנה.

איציק שוויקי:

זה ציר רכבת הקלה בכל מקרה, לא?

יוחנן וייצמן:

כן, ראית את התמונה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את התמונה.

שרון דינור:

כן, זאת, זה הרכבת הקלה?

איציק שוויקי:

כן, לא, לא יודע, זה רחוב של הרכבת הקלה,

שרון דינור:

הנה עכשיו פה,

יוחנן וייצמן:

אולי זה צפוני אלי,

שרון דינור:

לא, לא, אני לא חושבת, הרכבת הקלה היא פה,

יוחנן וייצמן:

לא, היא פה, כן, אני,

שרון דינור:

אולי אני טועה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אין רכבת, ראינו את התמונה, היה נראה מקודם,

איציק שוויקי:

זה מסתובבת.

שרון דינור:

בוא נעשה,

יוחנן וייצמן:

דרומי, הרכבת דרומית יותר עוזבת אותנו.

איציק שוויקי:

זה פיקוד מרכז, אתה רואה? זה צפונית לפיקוד מרכז.

שרון דינור:

פה עשיתי,

איציק שוויקי:

זה צפונית,

יוחנן וייצמן:

אני רואה את הצילומים, כן,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

רואים את ה – GIS, בסדר.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ככה גם אף אחד לא יודע איפה המבנים.

איציק שוויקי:

לא, זה ממש רחוב רחוק.

שרון דינור:

תראו היא נכנסת פה, אתם רואים, אנחנו נמצאים, החלקה שלנו כאן,

איציק שוויקי:

כן, ואצלנו זה פיקוד מרכז,

שרון דינור:

ברמה ש - ,

איציק שוויקי:

זה ליד עטרות.

שרון דינור:

עכשיו מה שרציתי, רציתי, למה אתה לא מסתדר פה? זה לא זה, לא, זה לא זה. הנה, אז זה הבניין שלנו שרואים פה, הוא בניין היסטורי, בוא נראה רגע, יש לי בטוח חומרים פה. איפה היינו? בוא נראה את התמונות, לא, לא ביקשנו אפילו תיעוד.

יוחנן וייצמן:

ביקשתם תנאי להריסה תיק תיעוד מקוצר, זה בסדר.

שרון דינור:

אז אתם רואים, יש פה את התמונות, פה, של הבניין, יש בו את הדבר הזה, שזה אלמנט שאנחנו רואים אותו לפעמים, וזה האלמנט, הייתי חושבת שהוא חדש אפילו, רק שראיתי שיש בדיוק אותו דבר, בחזית האחורית שהיא חזית ששמורה במתכונת המקורית שלה. בוא נראה איפה רואים את זה. אתם לא כל כך רואים את זה טוב, אבל אתם, בדיוק בפינה של המרפסת, יש את העמודים האלה, עמודים יוונים כאלה. עכשיו הדבר היחיד שאנחנו ביקשנו פה, זה לשמר, לעשות לפי המדיניות שלנו, שימוש חוזר באבן, את השימוש חוזר באבן, ככל שהיא אבן איכותית אפשר לעשות אותה, גם בגדות, גם בחומות, גם בשילוב בקומת הקרקע, פיתוח שטח, יש כאילו, אפשר להיות מאוד יצירתיים בנושא הזה. וביקשנו לבדוק אם אפשר, לשלב את העמודים האלה, רק בתור איזה אלמנט, אני לא בטוחה שזה יכול להשתלב בבינוי חדש, זאת אומרת אם מישהו עכשיו עושה תכנון של איזה משהו הייטקי, זה לא ישתלב כנראה. אז זהו, זה כעיקרון זה ה - , ואת ההשלמה של איזה שהוא תיעוד מקוצר כזה, זה ההמלצה שלנו. זהו. הם קיבלו את זה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, אנחנו עוברים לעמק רפאים.

שרון דינור:

עמק רפאים אין לנו היום, יש לנו את,

יוחנן וייצמן:

דרך חברון, סליחה,

שרון דינור:

דרך חברון. דרך חברון 70,

יוחנן וייצמן:

זה הגיע עם בקשה של מישהו התיק הזה?

שרון דינור:

כן, אני לא זוכרת האמת היא, את זוכרת אם?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

מורו בן זיו:

אני לא יודעת,

שרון דינור:

מישהו עלה את זה, ואני לא זוכרת, מישהו פנה אליו, ואני לא זוכרת אם זה היה בעקבות בקשה כנראה שמישהו באמת רוצה לעשות פה, לציר רכבת קלה אתם יודעים, שאל אותנו למה זה,

איציק שוויקי:

משה שפירא אז עשה את התוכנית של בקעה,

שרון דינור:

כן, בוא, בוא,

איציק שוויקי:

נכניס את זה?

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה תמונות,

שרון דינור:

הוא נכנס, אנחנו רוצים להוציא,

איציק שוויקי:

לא, השאלה שלי למה הוא הכניס את זה, השאלה שלי להוציא את זה, אם הוא הכניס את זה. מבינה.

דוד היימן:

בוא תראה מה זה קודם.

איציק שוויקי:

מה?

דוד היימן:

בוא תראה מה זה קודם.

איציק שוויקי:

לא, אני בקעה ישבנו עליה, אני חושב שוייצמן ישב על התוכנית הזאת, זה לא תוכנית, אני גם הייתי בישיבה הזאת.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כל בניין.

איציק שוויקי:

ווייצמן הכנסנו, בית בית שמנו, אז השאלה למה זה,

דוד היימן:

זה היה הסיור הראשון שלי עם בית סמדר.

איציק שוויקי:

לא סיור, ישבנו פה על בקעה, אני זוכר,

דוד היימן:

כן, כן, עם תמיר ניר.

איציק שוויקי:

אתה זוכר דיברו על מגדלים, ואמרו,

יוחנן וייצמן:

יהיה פה מגדלים, נו.

ציפי רון:

בסדר,

איציק שוויקי:

בבקעה דיברו על מגדלים.

ציפי רון:

הכי חשובים לא שימרו, הוא לא הכניס לרשימה, ואנחנו הכנסנו אחר כך.

שרון דינור:

א', לא בטוח בכלל ש - ,

ציפי רון:

אסתר המלכה פינת דרך חברון,

שרון דינור:

אז יכול להיות שהוא באזור של המגבלות של ה - ,

יוחנן וייצמן:

של השגרירות?

שרון דינור:

כן, זה, לא כל כך רואים אותו מפה, רק מה שזה, זה בניין שהוא חד – קומתי, מחופה אבן, ממוקם מתחת,

יוחנן וייצמן:

למפלס.

שרון דינור:

בדקנו היינו שמה, (לא ברור) הייתה שמה, עבר שינויים רבים, תוספות בנייה, שינויים בפתחים, תוספת קומה הזאתי שרואים פה הופסקה באמצע הבנייה, פנים המבנה שופץ, לא נותרו ערכים לשימור, ראינו פנים וחוף. שני פתחים מקוריים ש - , שזהו, שזה מה שנותר ממנו, אני לא יודעת להצביע בדיוק איפה הם, אבל אם תרצו אפשר להשלים לכם את הנושא הזה. הדבר היחיד, שאנחנו רואים שהוא לשימור, זה מה, העצים הבוגרים, אנחנו נרצה לשמור, על הצמחייה, חוף מזה, לא ראינו סיבה להתעקש על השימוש שלו, כשיש פה ערכים עירוניים, שגם חשובים אחרים. בוא נראה אם אני מצליחה לראות בהדמיה תלת – מימד משהו קצת יותר מפורט. היא עשתה את זה. רגע אני בודקת אם יש את זה, אז אוטומציה.

לורה ורטון:

סליחה, אני הבנתי שסיימנו עם דרך רמאללה, אני פשוט נאלצתי לצאת.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אישרנו את דרך רמאללה.

שרון דינור:

בהתאם להמלצת המחלקה. הנה אתם רואים את הקומה שנעצרה באמצע?

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

מתחת למפלס הרחוב, כל הפתחים פה, אתם רואים הם פתחים מוגדלים. זה הקומה החדשה בכלל, זהו.

איציק שוויקי:

לדעתי אפילו עץ אחד מהם אלאנטוס, לפי הצל, כל העצים פה אלאנטוס.

שרון דינור:

אני לא יודעת להגיד את זה, אבל כשתגיע פה תוכנית, נדע לבדוק את זה, אם וכאשר. חכו שניונת נעשה את ה - ,

איציק שוויקי:

יש פה את התוכנית של בקעה? כאילו היה, המגדלים איפה יהיו? יש פה מגדלים.

שרון דינור:

המגדלים הם לא בצד הזה, כי זה אזור שהוא, של 8 קומות לדעתי,

ציפי רון:

זה האזור של הסוכנות יותר. דרום מערבי.

שרון דינור:

זה תמונות שיש גם בתיק תיעוד, בארכיב האופטי, לא כל כך רואים.

ציפי רון:

הבניין בנוי מאבן איזי – אחמאר.

שרון דינור:

אפשר לעשות שימוש באבן, אין בעיה.

ציפי רון:

אני חושבת שיש לו גם שרידים של חצר מרוצפת.

שרון דינור:

אני חושבת שאת צודקת, יש לו שרידים של חצר מרוצפת.

ציפי רון:

כדאי לשמור על הקווים האלה.

שרון דינור:

זה אנחנו נשמור על זה, זה אומרים שהוא לא, שהמבנה הוא לא לשימור, זה לא אומר שאנחנו לא, כל המבנים בעיר ההיסטורית מגיעים אלינו, ואנחנו, הנה. מבנה שהוא מתקופת השלטון הבריטי, נראה, נראה רעוע, תוספות בנייה רבות, זה הזה שלו, השכונה, בוא נראה. זה התיאור המילולי שיש פה, אין פה איזה. הבית נבנה באופן, בסגנון בו נבנו בתים כמוהו במרחב הבינוי הערבי החדש בדרום העיר, חשיבותו נובעת בשל היותו חלק מסגנון התואם את תקופתו, משקף את אופי החיים של תושבי השכונה, זה בתוך כרטיס האתר, שאלתם אותי, על בקעה. אבל הבית עצמו הוא במצב שלא מצדיק שימור. זהו.

לורה ורטון:

לא הבנתי, הבית עצמו במצב מה?

שרון דינור:

הוא במצב שלא מצדיק את ה - ,

לורה ורטון:

השימור?

שרון דינור:

(לא ברור) שלו ברשימת השימור, אין בו, אין בו, הוא גם נהרס, לא נשארו פתחים מקוריים, תוספות רבות, זה מה שאמרנו מקודם, אין להם, המקור כבר לא נשאר.

לורה ורטון:

טוב, אוקי.

שרון דינור:

זהו, סטו. אני מצטערת שהוועדה הזאת הייתה כל כך קצרה, היו,

יוחנן וייצמן:

ירד לנו, אם כבר תיק אחד נשאר, הוא גם ירד.

שרון דינור:

הם לא, זה לא היה קשור אלי, במלחה אנחנו ירד מסדר היום עם,

איציק שוויקי:

קולנוע (לא ברור), למה קולנוע (לא ברור) ירד?

שרון דינור:

מהנדס העיר ביקש מאיתנו, יחד עם עורכי התוכנית, זה פרויקט קיצוני, יש פה שני אתרים לשימור, מכללת ליפשיץ, וקולנוע (לא ברור) עצמו, שוועדת השימור אישרה לשימור, ויש בו ערך גם הנדסי וגם של הסיפור של הקולנועים של מרכז העיר, את שניהם הוא הורס, ועושה מגדל, למרות שהוא מאוד מאוד רחוק ממדיניות רק"ל, זאת אומרת עד איפה מותחים את מדיניות רק"ל,

איציק שוויקי:

כן, אבל יש מגרש חנייה שהשאיר את זה, יש מגרש חנייה,

שרון דינור:

בסדר, הוא לא עושה את זה, הוא פשוט הוא לא, הוא לא שאל את איציק שוויקי, גם לא את המחלקה לשימור, אז נראה, נפגוש את כולם בעתיד, אז זה היה,

איציק שוויקי:

לא, כי זה הכול לשימור, היה דיון מיוחד על הקולנוע הזה, אני זוכר,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי:

הוא כשהוא קנה את האדמה, הוא ידע שהוא קונה בית לשימור, זה לא שהוא, זה לא משהו שהוא, זה חדש לו.

שרון דינור:

טוב.

איציק שוויקי:

אז מי שידוע וקונה משהו, אז אומרים לו - תשמע, תנצל את הזכויות שלך, על המגרש חנייה, גם מהנדס העיר יכול להגיד לו את זה. בסדר אנחנו,

ציפי רון:

איציק, אני מניחה שהוא בדק.

שרון דינור:

יש לי הרגשה, כן, אפשר לסיים את הישיבה מבחינתי.

איציק שוויקי:

מי זה היזם? מי זה היזם?

שרון דינור:

אני לא זוכרת מי זה היזם.

איציק שוויקי:

מי זה היזם?

יוחנן וייצמן:

זה שם קש, מה?

שרון דינור:

הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה, סליחה, אפשר לנתק, סיימנו.

איציק שוויקי:

איאן, איאן זה אדריכל,

שרון דינור:

אני לא זוכרת מי היה,

יוחנן וייצמן:

זה משהו כמו,

שרון דינור:

אם הייתי זוכרת יזמים פה אדריכלים,

איציק שוויקי:

לא, יכול להיות שזה נחום,

שרון דינור:

זה לא נחום, זה לא נחום. נחום (לא ברור) כבר לא ביחד.

איציק שוויקי:

למה? לא ביחד? רגע, אבל, גיי.

יוחנן וייצמן:

רגע, איציק,

איציק שוויקי:

מה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוקלטים עדיין.

איציק שוויקי:

בסדר, אני לא אמרתי.

לורה ורטון:

אני לא כל כך שומעת. אנחנו,

שרון דינור:

סיימנו, לורה,

יוחנן וייצמן:

סיימנו, סיימנו.

ציפי רון:

סיימנו.

יוחנן וייצמן:

הוועדה הסתיימה.

איציק שוויקי:

שלום לכולם, גמר חתימה טובה.

עו"ד דני ליבמן:

להתראות.

לורה ורטון:

טוב, תודה רבה אני מצטערת שלא יכלתי להגיע.

שרון דינור:

לא נורא פעם הבאה,

עו"ד דני ליבמן:

היה קצר,

דוד היימן:

גמר חתימה טובה.

לורה ורטון:

אוקי, תודה. להתראות.

ציפי רון:

ביי, בשורות טובות.

סיום הדיון